Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 258
Marți 16 octombrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

PE TARLAUA COLECTIVIȘTILOR

Ploaia căzută în ultimele zile a creat condiții favorabile executării într-un ritm rapid a însămînțărilor în toate regiunile țării. Pe ogoarele întinse ale unităților agricole cooperatiste lucrează acum din plin tractoarele S.M.T.-urilor. In fotografie: tînăra tractoristă Nastasia Straton, din brigada a 15-a de la S.M.T. Traian-sat, raionul Brăila, însămînțînd grîul pe tarlaua colectiviștilor din comuna Silistraru.

olectiviști! Vindeți statului surplusul de cereale!

Alte unități agricole socialiste se alătură inițiativei patriotice a colectiviștilor din Batăr - Oradea

Alăturindu-se inițiativei colecti- tilor din Batăr, regiunea Ora- , adunarea generală a membri- gospodăriei colective din comu- Codlea, regiunea Stalin, a ho- t să valorifice prin unitățile co- rciale de stat și cooperatiste 10 e de grîu, 20 tone de cartofi, 50 e de fin și alte produse. Pînă m, această gospodărie colectivă vîndut prin cooperativa din co- nă cartofi, grîu și fin în valoa- de 47.000 lei. Cu o parte din a- tă sumă s-au cumpărat 7 vaci, ctoare (?) vederea dezvoltării sectorului tehnic. Restul sumei — 26.000 — va fi împărțit colectiviștilor tru zilele-muncă efectuate.

Numeroși colectiviști au hotărît să valorifice prin cooperativă osul de produse primit pentru nca depusă în gospodăria colec- ă. Astfel, colectiviștii Traian ma, Alex. Bălăuță, Ion Voines- Badea Vătășoiu au valorificat ă acum cîte 800—1200 kg de tofi fiecare, iar colectiviștii Ion escu, Gheorghe Ciolan și Ervin ltz au valorificat fiecare cîte 40 ă la 150 kg de grîu.

i membrii gospodăriei colective comuna Laslea s-au alăturat iativei colectiviștilor din Batăr. au hotărît într-o adunare gene- ă să vîndă statului 10 tone de u, 20 tone de porumb și 20 tone cartofi, din surplusul de pro- e.

★

Cu deosebită însuflețire au pri- colectiviștii și întovărășiții din ele și comunele regiunii Iași ini- iva patriotică pornită de la co- iviștii din Batăr, de a vinde sta- i surplusul de cereale. Hotărîți dea o contribuție sporită la aco- irea nevoilor de produse agricole statului, membrii a numeroase podării colective și întovărășiri această regiune au și valorifi- pînă acum însemnate cantități surplusul de cereale.

șa, de pildă, colectiviștii din co- na Tăcuta au vîndut pînă acum ului 10.000 kg de cereale. De menea, colectiviștii din satul rcești, întovărășiții din comune- Șerbotești și Gherghelеu, raionul lui, au valorificat prin comerțul tat și cooperatist aproape 17.000 de cereale.

In unanimitate

Vestea despre inițiativa celor din comuna Batăr a sosit în satul Straja într-o sîmbătă, pe înserat, o dată cu ziarele din ziua respectivă. Cum a dat cu ochii de articolul cu pricina, Tudor Pantea, președintele gospodăriei colective „Jiul" s-a și repezit cu gura la contabil.

— Ai văzut, măi Radule, că ne-au luat-o alții înainte? Nu-ți spuneam eu că ne mocăim prea mult? Acum ce ne facem? Spune! Supărarea președintelui era într-o privință explicabilă. Gospodăria colectivă „Jiul" hotărîse încă de prin luna august, într-o adunare generală, să ofere spre vînzare statului surplusul ei de cereale. Va să zică, înaintea bătărenilor. Zis și făcut. Cu toate că producția fusese anul ăsta cu ceva mai mică decît cea din anii precedenți, tot s-au putut vinde vreo 15 tone grîu. De altfel, colectiva mai vînduse statului și altfel de produse: vite, brînză, lînă, arpagic, fasole selecționată. Obținuse astfel un venit în bani de 271.597 lei. Din partea asta n-avea președintele motiv de supărare. Dimpotrivă. Dar, era convins că și chemarea către celelalte colective tot din partea lor s-ar fi căzut să plece. Mai ales că ei și an vînduseră o seamă de produse statului. Și nu numai gospodăria, dar și unii dintre membrii ei. Vasile Stan, de pildă, a vîndut nu mai puțin de 3.000 kg grîu și peste două tone de porumb. Iar Drăgușin Dumitru a vîndut cu totul 4 tone de produse.

Numai că ideia le-a venit cam tîrzior. Și nici atunci cînd le-a venit n-au aplicat-o. S-au tot mocăit: ba că să scrie ceea, ba că n-ar fi rău să ceară dezlegare la raion și cîte, cîte.

S-a mai frămîntat el Tudor Pantea cît s-a frămîntat, a mai sucit problema cu contabilul, dar nu i-a dat de cap: S-a dus atunci să-l caute pe secretarul de partid, Amet Alim. I-a arătat ziarul și i-a spus necazul. Dar Amet Alim a dat din cap a nepăsare. Cel puțin, așa i s-a părut lui Pantea, de n-a mai putut răbda:

— Cum, măi Amet — îi zise el — pe tine nu te scoate din sărite asta?

— Nu — făcu Amet zîmbind.

Și fiindcă Pantea se uita la el nedumerit, adăugă:

— După părerea mea, nu cine a lansat chemarea este lucrul cel mai însemnat aci, ci însuși faptul că o astfel de chemare a pornit de undeva. Acum se cade ca și noi să fim la înălțime. Pentru asta, cred că trebuie să convocăm o adunare generală ca să hotărîm ce facem cu surplusul de porumb. Căci, după cum știi foarte bine, nu va fi puțin. Avem 510 ha. Ne dă cam 3.000 kg. boabe la hectar. Cred că putem să ne acoperim și obligațiile, să dăm și colectiviștilor vreo 15 kg. la zi-muncă, să vindem și statului vreo 7-8 vagoane. Ce zici?

— Zic, răspunse președintele cu fața luminată, că dacă cei din Batăr ne-au luat-o înainte cu chemarea, noi o să-i lăsăm în urmă în privința cantității de porumb pe care o vom vinde statului. Și încă ceva: cred că hotărîrea asta trebuie luată ÎN UNANIMITATE. Asta să constituie mîndria noastră.

Apăsase într-un fel anume pe cuvîntul unanimitate. Iar Amet îi înțelese gîndul. Și zîmbi și el.

★

A doua zi, la adunarea generală a colectiviștilor din Straja s-a citit articolul despre chemarea patriotică a celor din comuna Batăr. Au luat apoi cuvîntul președintele, Amet Alim, și alți colectiviști fruntași. Iar cînd contabilul a dat citire propunerii de a se vinde statului 150 tone de porumb, propunerea a fost votată în unanimitate. Ba s-au mai găsit și mulți colectiviști dispuși să vîndă statului prisosul lor. Pe lista întocmită de socotitor au fost înscriși, după dorința lor, Enan Rusten cu 5.000 kg., Barbu Marian cu 2.000, Ion Pazachia cu 3.000 etc.

In vremea asta, secretarul de partid zîmbea privind la fața mulțumită a lui Tudor Pantea, președintele gospodăriei. Il trecuse supărarea din ajun. Căci hotărîrea se luase după voia lui: ÎN UNANIMITATE!

NICOLAE COMANICI

Prin folosirea tuturor mijloacelor să terminăm grabnic însămînțările!

In urma ploilor căzute în ultimele zile în toată țara, condițiile de pregătire a solului și a însămînțărilor s-au îmbunătățit foarte mult.

Față de această situație cu totul favorabilă pentru însămînțări și față de stadiul întîrziat al campaniei de toamnă, Ministerul Agriculturii recomandă a se lua următoarele măsuri tehnice:

— In arăturile de vară bolo ´ ase efectuate înainte de căderea ploilor, se vor face numai lucrări superficiale de afînare a solului cu polidiscul, cultivatorul, prășitoarea sau cu grapa grea, în preajma semănatului la adîncimea de însămînțare.

Arăturile care după executarea acestor lucrări totuși prezintă bolovani se vor sfărîma cu tăvălugul, iar după însămînțare se vor grăpa.

— Pe terenurile eliberate de culturi în preajma însămînțărilor, în special după porumb, arătura se va face la adîncimea la care nu ies bolovani, se va tăvălugi imediat pentru ca solul să se așeze, iar după însămînțare se va grăpa.

— In cazul porumbiștilor bine lucrate și fără buruieni, arătura poate fi înlocuită cu succes prin două discuiri la 8—10 cm. adîncime în direcții opuse fără a se grăpa, sau se va ara cu plugul fără cormană la 10 cm., grăpîndu-se imediat.

Sfaturile populare împreună cu inginerii și tehnicienii sînt obligate a lua toate măsurile ca întreaga cantitate de sămînță ce urmează a fi însămînțată să fie condiționată și tratată.

Ministerul Agriculturii obligă toate colectivele de conducere din S.M.T.-uri să ia cele mai corespunzătoare măsuri pentru folosirea zi și noapte a întregului parc de mașini și tractoare cu întreaga lor capacitate de lucru.

Comunicatul Direcției Generale a Treburilor Consiliului de Miniștri și al Ministerului Agriculturii

Toate unitățile de stat trebuie să fie în fruntea lucrărilor privind recoltările și însămînțările de toamnă și vor trebui să execute lucrări la un înalt nivel agrotehnic pentru a constitui exemple vii în fața gospodăriilor agricole colective, cît și pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Se recomandă cu insistență tuturor consiliilor de conducere ale gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție, întovărășirilor agricole și gospodăriilor individuale să folosească din plin ajutorul ce-l primesc de la stațiunile de mașini și tractoare și în același timp să folosească toate atelajele lor la executarea însămînțărilor.

Sfaturile populare împreună cu inginerii și tehnicienii de la regiuni, raioane, puncte agricole și comune sînt obligați să mobilizeze pe toți producătorii individuali și să-i ajute să se organizeze în grupe de întrajutorare pentru ca prin eforturi comune să termine însămînțările cel mai tîrziu pînă la 30 octombrie 1956.

Organele agricole și sfaturile populare au datoria să folosească chibzuit întreaga cantitate de sămînță selecționată ce a fost pusă la dispoziție, urmînd a fi distribuită numai acelora care nu au și să vegheze ca să fie însămînțată cantitatea corespunzătoare în terenuri bine pregătite.

Inginerii, tehnicienii și mecanizatorii din agricultură au datoria de a lua măsuri pentru asigurarea însămînțării cu semințe de soi a loturilor semincere, menite să asigure semințe de bună calitate pentru anul 1957. Pe loturile semincere și în gospodăriile raionale de producere a semințelor se vor aplica îngrășăminte chimice și se vor executa lucrări la un nivel agrotehnic superior.

Dat fiind că în unele raioane și regiuni ale țării mai sînt culturi de porumb, sfeclă și cartofi nerecoltate și cum după aceste culturi urmează să se însămînțeze grîu, se vor lua măsuri urgente pentru recoltarea lor cît mai grabnică, eliberîndu-se terenurile spre a se face posibilă pregătirea lor pentru însămînțare.

Ministerul Agriculturii consideră că acum este momentul ca toți lucrătorii din agricultură să depună eforturi zi și noapte, folosind fiecare oră bună de lucru pentru a termina însămînțările pînă cel mai tîrziu la 30 octombrie 1956, pentru a se asigura obținerea unei recolte mari în anul viitor.

La ordinea zilei

Recoltarea și transportul sfeclei de zahăr, lucrări ce nu mai suferă nici o întîrziere

Numeroase gospodării colective, întovărășiri agricole, precum și un mare număr de țărani muncitori cu gospodării individuale au recoltat și livrat statului cantitățile de sfeclă de zahăr obținute de pe suprafețele contractate. Aceasta a făcut cu putință ca fabricile din Arad, Timișoara, Chitila și Giurgiu să trimită unităților comerciale primele vagoane de zahăr din noua recoltă.

Pentru a se asigura fabricilor noastre de zahăr materia primă necesară, se cere ca întreaga cantitate de sfeclă de zahăr de pe suprafețele cultivate să fie recoltată cît mai repede, sortată și transportată în bune condiții la stațiile de recepție. Intîrzierea recoltării acestei culturi are drept urmare scăderea simțitoare a procentului de zahăr din conținutul plantelor, fapt care păgubește atît statul, cît și pe producător.

De aceea, toți cultivatorii au datoria să recolteze sfecla ajunsă la maturitate de pe fiecare parcelă, respectînd cu strictețe îndrumările agrotehnice date de către agronomii de la punctele agricole și de organele fabricilor de zahăr.

In momentul de față, recoltarea sfeclei de zahăr trebuie grăbită în întreg cuprinsul țării.

Din datele sosite la Ministerul Agriculturii, reiese că pînă la data de 10 octombrie se recoltase abia 63,7 la sută din suprafața totală, deși sfecla a ajuns la maturitate în toate regiunile țării. Recoltarea sfeclei este mult întîrziată în regiunile Suceava, București, Regiunea Autonomă Maghiară, Stalin și Cluj.

La recoltarea sfeclei de zahăr, trebuie să se folosească din plin plugurile speciale, plugurile obișnuite adaptate, furcile cu două coarne pentru scosul sfeclei și, în locurile unde pămîntul este încă tare, cazmalele. Scosul sfeclei trebuie făcut în așa fel, încît pierderile de recoltă să fie cît mai mici.

ÎN CIUDA GREUTĂȚILOR — LUCRĂRI DE BUNĂ CALITATE

Pînă acum cîteva zile, cînd și în regiunea Craiova au căzut ploi din abundență, mecanizatorii noștri, ca și cei din alte S.M.T.-uri ale regiunii, au trebuit să execute lucrările de arături și însămînțări în condiții cu mult mai grele ca în alți ani.

La arăturile de însămînțare, plugurile n-au mai putut fi folosite cu trei trupițe, ci numai cu două. Intrucît însă la adîncimea de 18—20 cm. plugul scotea deseori bolovani mari, arăturile de însămînțare s-au făcut în mod diferențiat, la adîncimi stabilite de la caz la caz. Astfel, la G.A.C. Catane Vechi, am efectuat arătura numai la 12—16 cm — îndeosebi în porumbiști. Acolo unde însă terenul era mult îmburuienit (în miriști, de pildă), a fost necesar să executăm totuși arături la 18—20 cm adîncime. In aceste cazuri, bolovanii au fost sfărîmați cu discuitoarele D.B.-II, în urma cărora am atașat și grape stelate sau grape grele cu colții în jos.

Bine înțeles că solul excesiv de tare ne-a obligat să schimbăm fiarele de plug de cîte două și trei ori, ba uneori chiar și de patru ori pe zi. Fierarii noștri însă n-au precupețit nici un efort. Pentru ca, în aceste condiții grele, lupta pentru îndeplinirea hantrajului planificat să nu ducă la neglijarea calității lucrărilor, noi am fost anul acesta deosebit de exigenți. Brigada I a lui Gheorghe Bold, de pildă, a fost obligată de stațiune să refacă arătura de proastă calitate efectuată pe o suprafață de 2 ha la întovărășirea „6 Martie". Cheltuielile de refacere au fost imputate tractoristului respectiv.

Pentru a se preîntîmpina „căderea" tractoarelor în brazdă, îngrijirile zilnice și periodice se fac cu multă atenție.

După ploile căzute în ultimele zile, munca tractoriștilor noștri va fi mult ușurată. La arăturile de însămînțare, pe care le mai avem de făcut, vom folosi ramele cu 5 trupițe. In scopul grăbirii ritmului de executare a arăturilor și însămînțărilor, conducerea stațiunii a luat măsuri ca pe un număr de 30 de tractoare să se lucreze în două schimburi.

Sîntem convinși că, datorită măsurilor tehnico-organizatorice luate pentru buna îngrijire și exploatare a mașinilor, în ciuda greutăților întîmpinate, noi vom încheia campania muncilor de toamnă cu un deplin succes.

GHEORGHE PETRACHE
directorul S.M.T.-ului Băilești, regiunea Craiova

Frumoși și gustoși sînt strugurii din viile de prin părțile Focșanilor! Au de ce să fie vesele muncitoarele de la gospodăria agricolă de stat Cotești, care lucrează la strînsul bogatei recolte din acest an.

olectarea produselor agricole de toamnă trebuie făcută în pas cu recoltatul

— Scurt popas prin cîteva comune și pe la unele baze de recepție din raionul Corabia —

O comună fruntașă...

omuna Celei este fruntașă la ctări. Aci s-au format echipe de atori care au mers din casă în ă, ducînd muncă de lămurire tre țăranii muncitori. In fie- echipă a intrat și cîte un utat ori salariat al sfatului ular. Aceștia, pentru a consti- în primul rînd ei înșiși un exem- față de producători, s-au gră- ca, alături de comuniști, să re- eze printre primii și să-și achite ntregime cotele de porumb și rea-soarelui. Țăranii muncitori, legînd că predarea cotelor este pentru ei o înaltă îndatorire patriotică, s-au angajat să predea porumbul datorat statului direct din lan. Intrecerea între echipele care au dus muncă de lămurire și între circumscripții s-a născut ca ceva firesc. Circumscripțiile nr. 1 a deputatului Marcu I. Ioniță și nr. 4 a deputatului Niculae Mircescu sînt în frunte, avînd planul îndeplinit în proporție de 100 la sută la majoritatea produselor vegetale și animale. Pe întreaga comună Celei, s-au colectat peste 95 la sută din produsele agricole de toamnă.

...Altele, care o urmează îndeaproape...

Și în comuna Vișina Veche, colectarea produselor de toamnă se sfășoară într-un ritm susținut. La aceasta au contribuit adunările ute în ultimul timp la căminele culturale, adunări în cadrul cărora u discutat măsurile ce trebuie luate pentru a fi grăbit ritmul în- mînțărilor și colectărilor și au fost evidențiați țăranii muncitori e și-au achitat îndatoririle față de stat.

Peste puține zile, și producătorii agricoli din Cilieni — unde eplinirea planului de colectări este de asemenea o preocupare trală a tuturor organizațiilor obștești — vor putea raporta că au dat statului cotele de produse vegetale pe întreg anul.

...Și una unde colectările bat pasul pe loc

muna Grojdibodu se învecinează Celei. Deși posibilitățile pe care le această comună sînt identice cu pe care le are comuna Celei, ctarea produselor de toamnă este mult rămasă în urmă. La po- b, planul nu s-a îndeplinit decît roporție de 9,2 la sută, iar la ea-soarelui, de 10 la sută.

această comună, sfatul popular ședinte Constantin Nacea) n-a prins nici o acțiune în sprijinul tărilor. Ceva mai mult, nici chiar tații și salariații sfatului popu- care ar trebui să dea exemplu lalți producători, nu și-au pre- cotele. Munca este lăsată numai eama împuternicitului cu colectă- iar acesta desfășoară o foarte activitate: nu îndeamnă pro- torii să-și predea porumbul di- din lan, nu le arată că pre- știuleți în loc de boabe, nu au de cîștigat și nici măcar nu organizează convoaie, ci fiecare producător este lăsat să se ducă de unul singur cu cota, ceea ce încurcă munca la baza de recepție.

Analize „din ochi"

După cum se știe, la laboratoarele bazelor de recepție, produsele aduse de fiecare om în parte sînt analizate pentru a li se stabili procentajul de umiditate și corpuri străine. In funcție de acest procentaj, stabilit în mod științific, se percepe producătorilor — dacă este cazul — anumite diferențe de calitate pe care trebuie să le predea în plus.

— Este și în interesul nostru să predăm bazei produse de cea mai bună calitate, ne-a spus Constantin Tăcălău din comuna Gîrcov, pentru că astfel nu avem de dat nici o diferență.

Majoritatea producătorilor care aduc cotele la baza de recepție Corabia gîndesc așa și caută să predea statului produse de bună calitate. Din păcate însă, laboranta de la această bază nu este dispusă să facă astfel de analize în fiecare zi. Uneori, ea stabilește umiditatea și procentajul de corpuri străine „din ochi", ceea ce stîrnește protestul justificat al producătorilor, care își dau seama că produsele lor sînt apreciate greșit.

De altfel, la baza de recepție din Corabia, ca și la cea din Vișina, nici vorbă nu este de efectuarea analizelor complimentare prevăzute de instrucțiunile Ministerului Colectărilor — examenul organoleptic, determinarea stării sanitare (gradul de infestare) etc.

A. BADILA

Zilnic, la bazele de recepție sosesc numeroși țărani muncitori care-și predau din produsele de toamnă cotele datorate statului. La baza de recepție Țăndărei, regiunea Constanța, unde s-au făcut din timp toate pregătirile pentru ca produsele de toamnă să fie înmagazinate în bune condiții, a venit, printre alții, și țăranul muncitor Vasile Peticilă, pentru a-și preda cota de porumb.

Au terminat însămînțările

Pînă în ziua de 13 octombrie, în toate comunele din raionul Siret, însămînțările au fost terminate. La această îmbucurătoare realizare a contribuit într-o măsură însemnată sprijinul brigăzilor de tractoare S.M.T. și al inginerilor și tehnicienilor.

Pregătirea terenului s-a făcut de asemenea în bune condiții. Astfel, s-au încorporat în pămînt peste 42.000 de tone de bălegar și s-a triorat și tratat întreaga cantitate de sămînță folosită.

Printre inginerii și tehnicienii agricoli care au sprijinit în mod deosebit campania însămînțărilor de toamnă din raionul Siret trebuie menționați în mod special tehnicienii Aglaia Chiaburu din comuna Văscăuți, Silvia Martiniuc din comuna Mihăileni și inginer Petre Sevanciuc de la secția agricolă a sfatului popular raional.

Ing. Traian Voicinschi
corespondent

CU MULT SUB POSIBILITAȚI

„De ce pînă la 6 octombrie, în raionul nostru, din cele 5904 de hectare cît avem în plan s-au însămînțat numai 53 ha? E simplu. Din cauza secetei. Pămîntul era atît de întărit încît nici cu tractorul nu se putea ara, dar mi-te cu atelajele"! Acesta a fost răspunsul tovarășilor de la secția agricolă a sfatului popular al raionului Tîrgoviște la întrebarea noastră cu privire la mersul însămînțărilor.

Faptul că la gospodăria colectivă din comuna Văcărești mecanizatorii din brigada a 10-a a S.M.T.-ului Comișani au reușit, în ciuda timpului nefavorabil, să are 50 ha și să însămînțeze cu grîu 17,50 ha în condiții agrotehnice destul de bune (după arătură terenul a fost discuit de două ori) dovedește însă că seceta, invocată ca „motiv obiectiv" de către secția agricolă n-a constituit o piedică de netrecut în calea executării lucrărilor. De altfel nici în primele două zile care au urmat ploilor căzute din abundență prin partea locului — zile deosebit de prielnice pentru munca cîmpului — ritmul lucrărilor n-a fost pe măsura posibilităților existente. In aceste zile (11 și 12 octombrie) s-au însămînțat numai 550 ha, ceea ce înseamnă că viteza zilnică de lucru de 538 ha planificată pe raion n-a fost atinsă nici pe jumătate.

Există în acest raion posibilități pentru executarea într-un ritm mult mai rapid a lucrărilor agricole? Fără îndoială că da. S.M.T. Comișani posedă 44 de tractoare și semănători suficiente, iar țăranii muncitori dispun laolaltă de cca 1100 atelaje complete.

Care să fie atunci cauzele rămînerii în urmă a însămînțărilor în acest raion? In primul rînd lipsa cantităților de sămînță necesară. Pînă în prezent în raionul Tîrgoviște a fost asigurată abia 60 la sută din cantitatea de sămînță necesară. La Comișani de pildă, sămînța n-a fost asigurată decît în proporție de 25 la sută, iar la Pierșinari procentul este și mai mic. Sfaturile populare comunale — și de această treabă nu este străin nici sfatul popular raional — n-au luat din vreme toate măsurile pentru ca țăranii muncitori să schimbe sămînța la bazele de recepție sau să și-o procure din altă parte, în cazul că le lipsește. Procurarea seminței este mult tărăgănată de modul birocratic în care țăranii muncitori obțin adeverințe în acest scop de la sfatul popular al comunei respective. Adeverințele trebuind să poarte și viza sfatului raional, producătorii sînt nevoiți să facă întîi drumul la raion și apoi să meargă în căutarea grîului de sămînță necesar.

Dar nici în ce privește pregătirea seminței existente lucrurile nu stau mai bine. Deși condiționatul se putea face cu mult înainte, totuși, acum, în plină campanie, în cele mai multe comune mai sînt încă mari cantități de sămînță necondiționată. Așa bunăoară, la Nucet, unde această lucrare a început abia la 10 octombrie, s-a condiționat numai 25 la sută din cantitatea de sămînță necesară, iar la Văcărești 33 la sută.

A doua cauză principală a încetinelii cu care se desfășoară lucrările de însămînțare a cerealelor de toamnă în raionul Tîrgoviște este slaba activitate a S.M.T.-ului Comișani. Defecțiunile tehnice și organizatorice la acest S.M.T. se țin lanț. Din cele 44 tractoare, în ziua de 11 octombrie nici 20 nu erau în stare de funcționare. Reparațiile au fost făcute aici în pripă și de mîntuială, deși de la încheierea campaniei de treieriș a trecut destul timp. La brigada a 9-a, care lucrează pe tarlalele gospodăriei colective din Bălenii Romîni, cele 5 tractoare precum și o semănătoare au stat înțepenite în brazdă vreme de mai multe zile la rînd. La defecțiunile tehnice se mai adaugă și cele cu privire la aprovizionarea tractoriștilor cu alimentele necesare.

Ritmul nesatisfăcător în care se execută însămînțările în raionul Tîrgoviște se datorește și slabei munci de îndrumare pe care o desfășoară unii ingineri și tehnicieni agronomi în rîndul țăranilor muncitori. Cum să meargă bine treaba la Nucet, de pildă, dacă șeful punctului agricol plecat în concediu n-a fost înlocuit nici pînă acum?

Ce-i de făcut pentru ca ritmul însămînțărilor în raionul Tîrgoviște să fie grăbit și să se asigure în acest fel o recoltă bogată în anul viitor? Mai întîi trebuie intensificată executarea arăturilor. Terenurile arate vor trebui tăvălugite pentru ca pămîntul să se așeze. Este bine ca S.M.T.-ul să renunțe deocamdată la executarea ogoarelor pentru însămînțările de primăvară, așa cum face la Raciu, Comișani și Ungureni și să-și concentreze toată atenția asupra arăturilor pentru însămînțările din această toamnă.

Organizînd mai bine munca brigăzilor, S.M.T. Comișani va putea înlătura în mare parte lipsurile care-i frînează activitatea. Trebuie de asemenea intensificat ritmul de procurare și de condiționare a semințelor. In acest scop este bine să se renunțe la vizarea de către sfatul popular raional a adeverințelor necesare țăranilor muncitori care merg în alte comune din regiune pentru a-și procura grîul de sămînță.

Inginerii și tehnicienii agronomi, activiștii sfatului popular raional, — care ce-i drept cutreieră raionul în lung și în lat — ca și ai sfaturilor populare comunale au datoria să desfășoare o muncă organizatorică mai concretă. Deosebit de important în acest sens, este organizarea în fiecare comună a unui număr cît mai mare de grupe de întrajutorare între țăranii muncitori care posedă atelaje și cei care nu au atelaje. Inginerii și tehnicienii agronomi, activiștii sfaturilor populare trebuie să explice țăranilor muncitori că este în interesul lor și al întregii economii naționale să folosească din plin fiecare ceas, fiecare zi bună de lucru pentru grăbirea lucrărilor de însămînțare a cerealelor de toamnă.

N. IANCU și GH. EICHNER

Luna prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Prin autoimpunere

Aproape că nu există sat în patria noastră unde să nu funcționeze un cămin cultural. Multe din aceste instituții culturale își au sediul în clădiri spațioase și trainice, construite în anii puterii populare. Iată în fotografie noua clădire a căminului cultural din comuna Roata, raionul Videle, construcție ridicată prin autoimpunere.

Un cămin cultural model

Drumețul care trece din întîmplare pe ulița principală a comunei Ștefănești, raionul Pitești, se va opri mirat în fața unei noi construcții, impunătoare, în jurul căreia forfotesc căruțele și lucrătorii. Este aci un adevărat șantier. Constructorii noului cămin cultural și-au luat angajamentul să-l termine în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

Țăranii muncitori din Ștefănești l-au înălțat prin autoimpunere. Meseriași și producători agricoli din sat au prestat multe ore de muncă voluntară.

Cu mult suflet au muncit deputații Marin Borș, Tudor Smaranda, Gheorghe Vidroiu și alții, iar învățătorul Grigore Roșca a renunțat la concediul lui de odihnă pe 1956 și a lucrat în acest timp pe șantier.

Noul cămin cultural, a cărui sală de spectacole cuprinde 700 de locuri va fi înzestrat cu instalație de proiecție cinematografică. Tot aci va fi stația de radioficare, o bibliotecă, o sală mare de lectură etc. Scena are o suprafață de 100 m.p., 6 cabine pentru artiști și un bogat utilaj pentru rampă. Un adevărat teatru sătesc pus la dispoziția oamenilor muncii din comuna Ștefănești.

Cartea sovietică în satele colhoznice

Iraklij Luarsabovici Andronikov

In timpul războiului, redacția ziarului de front unde lucram se afla în satul Veliomoje, regiunea Kalinin. Cînd aveam posibilitatea să citesc o carte, după ce mă întorceam din prima linie la redacție și predam reportajul sau articolul la zi, luam de pe polița mică a colhoznicului Svetlov — la care locuiam — cărțile scriitorilor Lev Tolstoi, Șolohov, Maiakovski, Pușkin, Romain Rolland...

Au trecut anii... Am vrut din nou să trec prin acele locuri, să văd oamenii cu care mă împrietenise războiul. Mi-am ales o săptămînă liberă și am plecat în regiunea Kalinin. Asta a fost după 7 ani de la terminarea războiului. N-o să mă apuc să descriu bucuria întîlnirii, discuțiile, aducerile aminte... O să povestesc numai despre policioara colhoznicului pe care stăteau cărțile. Ea nu mai era acolo. In locul ei, se găsea un dulap frumos în care am găsit ultimele cărți apărute. Fiica colhoznicului, Klara, pe care o țineam minte ca fiind copilă crescuse și învăța la Institutul pedagogic din Kalinin. Acum era acasă, în vacanță.

Seara, ea a invitat prietenii, pe care i-a tratat cu ceai. Discuția s-a dus în jurul poeziei. Klara a spus că-i place Tvardovski și m-a rugat să-i citesc ceva. Am scos din dulap volumul de poezii, pe care l-am deschis la poemul „Casa de lîngă drum", unul din cele mai realizate din poezia rusă. Apoi mi-au cerut să povestesc tot ce știu despre Alexandru Tvardovski. A început o discuție pasionantă despre poemele „Țara Muravaia" și „Vasili Tiorkin". Apoi discuția a trecut la poezia lui Marșak, ne-am amintit de traducerile lui din poezia engleză populară, din Robert Burns. Am început să recităm versuri de Maiakovski, Esenin, Simonov. S-a dovedit că fiecare știe pe de rost numeroase versuri. Iar cînd cineva uita, scoteam cartea din dulap. Tractoristul, electro-montorul, două fete prietene cu gazda, un oarecare Kolea din satul vecin Abalino. Iată cu cine mi-am petrecut acea seară, de care-mi voi aminti întotdeauna cu multă plăcere.

Klara Svetlova, fiica de colhoznic, este acum profesoară de literatură undeva la țară. Ea răspîndește cultura și dragostea pentru poezie, acea poezie care cîntă mărețele idealuri, printre acei care reprezintă noua generație a constructorilor comunismului.

Iată ce am vrut să vă povestesc atunci cînd mi s-a pus întrebarea despre răspîndirea cărții în satul sovietic.

Salut cititorilor ziarului „Agricultura Nouă"

scriitor

membru al delegației sovietice la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice

Un oaspete drag la I. C. Z.

La Institutul de cercetări zootehnice din București, a venit, într-o dimineață din săptămîna trecută, un oaspete drag. Cercetătorii Institutului — ingineri, medici, tehnicieni — au trăit o zi de mare sărbătoare. Vsevolod Nikolaevici Stoletov, conducătorul delegației oamenilor de cultură și artă sovietici care ne vizitează țara cu prilejul Lunii prieteniei, a ținut să cunoască îndeaproape munca diferitelor secții ale Institutului și să împărtășească din experiența înaintată a cercetătorilor sovietici pe tărîmul biologiei.

Absolvent al Academiei de Științe Agricole „Timiriazev" din Moscova, V. N. Stoletov devine unul din cercetătorii secției de agrobiologie de pe lîngă Institutul de genetică al Academiei de Științe a U.R.S.S. In 1948, este numit cercetător la Academia de Științe Agricole „Timiriazev", unde a adus și aduce o contribuție de seamă în domeniul studierii legilor privind modificarea formei plantelor. Din 1951, V. N. Stoletov ocupă și funcția de locțiitor al ministrului Invățămîntului Superior al U.R.S.S.

Oamenilor de știință din cadrul Institutului nostru de cercetări zootehnice le era bine cunoscut numele ilustrului genetist sovietic. Nu de mult, el studiaseră pe secții lucrarea savantului Stoletov, intitulată „Invățătura miciurinistă, realizare remarcabilă a biologiei", din revista „Analele romîno-sovietice — biologie" nr. 1/1956. Concluziile trase în urma studierii materialului au fost prețioase. Dar, fără îndoială, una-i să citești o lucrare a unui savant și alta-i să poți sta de vorbă cu autorul ei, să ai prilejul să-i pui o serie de întrebări ce te frămîntă și să primești răspunsuri ce-ți vor descoperi noi căi spre cunoașterea adevărului științific.

La începutul vizitei pe care a făcut-o la I.C.Z., tov. Stoletov a vorbit mai puțin și a ascultat mai mult. Voia să cunoască mai întîi unele aspecte ale muncii cercetătorilor, secțiile care compun Institutul, tematica lor și principalele probleme ce sînt studiate de cele 9 stațiuni experimentale zootehnice, răspîndite în diferite puncte ale țării.

Tov. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii și director al I.C.Z.-ului, l-a invitat întîi pe oaspete în muzeul Institutului. Aci, savantul sovietic a luat cunoștință de istoricul Institutului. Apoi, el a ținut să știe care este sprijinul pe care I.C.Z.-ul îl dă dezvoltării sectorului socialist din agricultură. Cu acest prilej, tov. Stoletov a aflat că cercetătorii noștri dau îndrumări tehnice concrete în 107 unități agricole socialiste. Institutul distribuie G.A.C.-urilor și G.A.S.-urilor material reproductiv de elită: tauri, armăsari, vieri etc. De asemenea, el organizează deseori în aceste unități schimburi de experiență.

In continuarea vizitei, tov. Stoletov a trecut prin laboratoarele diferitelor secții mai importante. De astă dată, lucrurile s-au inversat. Savantul sovietic a fost asaltat de cercetătorii noștri cu diferite întrebări legate mai cu seamă de unele probleme ale căror răspunsuri ei încă nu le-au putut afla decît în parte. De pildă, la secția biologică, tov. Veturia Derlogea, șefa secției, a vrut să știe care sînt metodele noi folosite în Uniune pentru producerea poliploidiei la plante și dacă s-a încercat obținerea poliploidiei și la animale.

Tov. Stoletov i-a răspuns că pentru producerea poliploidiei la plante se folosesc două metode: colhicina și iradierea. In ce privește animalele, cercetările sînt încă în curs.

Intrebările curg din toate părțile. Fiecare vrea să afle ceva nou. La toate întrebările tov. Stoletov, răspunde calm, limpede, precis. Incetul cu încetul, pînza timidității care încă mai stăruie între cei de față se destramă.

Intrebări ar fi multe de pus, dar ...a trecut de mult ora prînzului. Oaspetele a promis însă că va reveni cu drag în mijlocul oamenilor de știință romîni, ori de cîte ori i se va ivi prilejul.

Cercetătorii I.C.Z.-ului își vor aminti oricînd cu drag de vizita pe care șeful delegației sovietice a făcut-o la Institutul lor.

Gh. JANGOCIU și M. VOINEA

Sărbătoare în comuna Daia

Ca în fiecare an, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodărie individuală, romîni și germani, din Daia, raionul Sighișoara, au participat cu însuflețire la serbarea de deschidere a Lunii prieteniei romîno-sovietice, organizată de cercul sătesc A.R.L.U.S., căminul cultural și casa de cultură a gospodăriei colective din această comună.

Vorbind despre prietenia frățească ce ne leagă de vecinii noștri de la răsărit, țăranii muncitori Nicolae Mînzar și Robert Kroner au îndreptat un cald salut harnicilor muncitori ai ogoarelor colhoznice, din a căror bogată experiență învață mereu, spre a-și lucra mai bine pămînturile și a dobîndi recolte bogate.

In cadrul acestei serbări, echipele artistice din comună au executat cu multă măestrie cîntece și jocuri populare romînești, germane și sovietice.

Membri ai delegației sovietice care se află în țara noastră cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, în vizită la Muzeul de științe naturale „Grigore Antipa" din București.

Moș Oprea brigadierul

L-am cunoscut într-una din duminicile acestei toamne. Venise la centrul gospodăriei G.A.S. Secuieni-Roman, împreună cu alți brigadieri, șefi de secție, ingineri, tehnicieni și muncitori, la o consfătuire de producție. Cînd i s-a dat cuvîntul, bătrînul brigadier Ion Oprea, căci despre el este vorba, s-a sculat binișor de pe scaun și a început să vorbească liniștit, stăpîn pe sine.

Strașnic plugar acest om, care cu tinerească sete de cunoaștere de învățătură frecventează cursurile agrotehnice și nu lipsește de la nici o conferință, adăugind mereu la bogata-i experiență acumulată de-a lungul anilor, noi cunoștințe. Inginerul șef al gospodăriei arătase în raportul său că pînă și în acest an, cînd vremea a fost atît de vitregă pentru cultura cerealelor, Ion Oprea a obținut o producție medie le 2.520 kg de grîu la ha. Mai arătase inginerul că pămîntul secției Căciulați, unde lucrează brigada lui moș Oprea, nu este mai bun decît pămînturile din împrejurimi și faptul că recolta a fost aici de 3 ori mai mare decît recolta medie obținută în comună se datorește priceperii și hărniciei cu care a fost lucrat.

Acum, moș Oprea, care s-a angajat ca în anul ce vine să obțină o producție medie de 3.000 kg de grîu la ha, răspunde numeroaselor întrebări ce i-au fost puse, arătînd pe îndelete tovarășilor lui din celelalte secții cum a muncit.

— La mijloc nu-i nici un secret, începu el sfătos. Oamenii de pe aici, de cînd se știu, cultivă grîul. Dar mulți dintre ei, cum îl seamănă toamna și văd că-i răsărit, îl lasă în plata domnului pînă la seceriș. „Toamna se numără bobocii", zic ei. Eu aș spune că proverbul ăsta nu se prea potrivește omului gospodar. Dacă vrei să ai „boboci" mulți, atunci e bine să-i numeri mereu, ca nu cumva să-i pierzi pe drum. Așa-i și cu grîul. Dacă vrei să culegi rod bogat, trebuie să-i porți de grijă în toate anotimpurile. Brigada mea așa a făcut. Ca să vă spun pe anotimpuri ce am făcut, să încep cu vara trecută. Atunci, îndată ce a fost culeasă mazărea, pe terenul eliberat s-a trecut cu polidiscul tras de tractor, care a sfărîmat scoarța uscată și a oprit evaporarea apei. Apoi, noi am cărat gunoi de grajd putred, cîte 3 vagoane la hectar, care a fost îngropat la o adîncime de 15 cm o dată cu arătura de vară.

Toamna, terenul a mai fost arat o dată pentru însămînțări, la adîncimea de 20-22 cm, apoi a fost discuit și boronit. Am semănat înre 1—8 octombrie. Insămînțările s-au făcut cu mașina în rînduri obișnuite, dînd pînă la 200 kg de boabe la ha. Sămînța de grîu Cenad—117 a fost selecționată cu grijă, de era numai bob și bob, și tratată cu abavit — cîte 200 grame la suta de kilograme.

Nici iarna, el n-a uitat o clipă măcar de soarta recoltei. De ani de zile, de cînd muncește pe aceste locuri, a prins să afle pînă și năravul vremii și-și dădea seama că, oricît de gros ar fi cojocul iernii, dacă se va isca crivățul, neaua tot va fi spulberată.

— Intr-o noapte, zăpada s-a așternut liniștită și iată cam de vreo 3 palme, povestește moș Oprea. Dimineața, am strîns oamenii în grabă și, cît ai bate din palme ei au prins boii la un plug mare din lemn, cu care s-a trecut peste tarlaua cu grîu, de-a curmezișul direcției de unde de obicei bate vîntul. Intervalele dintre brazde erau de 5—6 metri. Apoi, noi am instalat parazăpezile, pe care le aveam pregătite din toamnă. Mai ales locurile pe unde de obicei vîntul spulbera zăpada mai tare, fuseseră împînzite cu gărdulețe din bețișoare de floarea-soarelui sau coceni de porumb. Priveau uimiți la noi sătenii ce treceau pe drum. „Cine a mai pomenit să ari zăpada?" întrebau unii.

Peste prima zăpadă căzută noi am împrăștiat îngrășăminte chimice. De fiecare hectar, cîte 10 kg de superfosfat și 60 kg de kainită. Au venit apoi vifornițe. Și în timp ce o parte din semănăturile țăranilor muncitori au rămas descoperite, pe tarlaua gospodăriei neaua se depusese în strat gros.

Spre primăvară, pentru ca nu cumva semănăturile acoperite pe alocuri cu un strat prea mare de zăpadă să se sufoce din lipsă de aer, noi am înjugat din nou boii la sănii și am pornit cu ei peste semănătură. Unde călcau animalele, crusta zăpezii se spărgea și grîul primea aer. Așa am făcut de cîteva ori. Apoi, treptat, treptat zăpada s-a topit și apa s-a scurs pe îndelete în pămînt. Cînd vîntul și soarele primăverii au zvîntat bine terenul, noi am împrăștiat alte cantități de îngrășăminte chimice: 80 kg de azotat de amoniu și 100 kg de superfosfat la hectar. Tractoristul Teodor Mureșean a trecut apoi în lungul și în curmezișul tarlalei cu tractorul la care era remorcat un cîmp de boroane. Grîul bine încheiat, cu firele viguroase, era de toată frumusețea. Mai tîrziu, a urmat plivitul.

Ei, a venit apoi vara. Am așteptat toți cu nerăbdare ca tovarășii ingineri să dea semnalul începerii secerișului. Ce a mai fost, ați aflat: am strîns cîte 2.500 kg de grîu la hectar. Iar pentru la anul, cum v-am spus, ne angajăm să scoatem 3.000 kg la hectar.

G. SACADAT

Să ne procurăm de pe acum cartofii de sămînță

Seceta prelungită din timpul verii a avut o influență dăunătoare asupra culturilor de cartofi din regiunile de cîmpie. Lipsa de umezeală în pămînt tocmai în perioada formării tuberculilor a dus în unele locuri la compromiterea culturilor și, în general, la obținerea unor recolte scăzute și de slabă calitate. Tuberculii obținuți în aceste regiuni — cu excepția celor proveniți din plantările de vară cu tuberculi vechi sau noi — nu garantează obținerea unor recolte mari și de bună calitate în anul viitor în cazul că ar fi folosiți ca sămînță.

Experiența anilor trecuți a dovedit că în regiunile de cîmpie, unde desprimăvărarea are loc timpuriu, plantarea cartofilor se face de obicei cu întîrziere, depășindu-se epoca optimă. Acest lucru se întîmplă tocmai datorită faptului că unitățile din regiunile de cîmpie procură materialul de sămînță ajunul însămînțărilor. Iată de ce este necesar ca fiecare gospodărie agricolă să-și asigure de pe acum cartofii de sămînță. In acest scop unitățile agricole socialiste au datoria să încheie cît mai grabnic contracte cu depozitele regionale I.S.A.P.V.S. și să trimită delegați competenți la centrele de livrare a cartofilor de sămînță indicate pentru recepționarea cantităților repartizate. Țăranii muncitori cu gospodării individuale care au nevoie de cartofi pentru sămînță și-i pot procura tot prin I.S.A.P.V.S. contra cost, înscriindu-se pe tabelele ce se întocmesc la sfaturile populare.

O importantă inițiativă pentru creșterea producției în gospodăriile agricole de stat

Pentru sporirea continuă a producției agricole, asigurarea continuității în muncă a muncitorilor și mecanizatorilor și întărirea spiritului de răspundere, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat a inițiat repartizarea a 100 ha de teren pe maiștri de cultură, mecanizatori fruntași și brigăzi de producție.

Această inițiativă a fost primită cu mult interes de muncitorii gospodăriilor agricole de stat din regiunea București. La gospodăria agricolă de stat Dragalina, de pildă, primii care au cerut să li se repartizeze cîte 100 ha de teren au fost mecanizatorii fruntași Marin Simion și Radu Bursuc. Pregătind cu grijă terenul pentru însămînțări și într-un timp scurt, ei au efectuat arături de bună calitate, au discuit de cîte două ori, însămînțînd astfel cerealele de toamnă în condiții bune. Urmînd acest exemplu muncitorii din brigăzile de tractoriști conduse de Dumitru Chirea, Ion și Mihai Pascaru, Gheorghe Burlacu și cei din brigada de cîmp condusă de Ion Dragomir au cerut conducerii unității să le repartizeze cîte 100 ha, teren pe care să-l lucreze în tot timpul anului. Astfel la gospodăria agricolă de stat Dragalina aproape 1000 ha. de teren, din cele 5000 ha. pe care le posedă această unitate, a fost repartizată pe mecanizatori fruntași, brigăzi de tractoriști și brigăzi de cîmp. Acum, la această gospodărie de stat se lucrează la repartizarea a cîte 100 de ha. altor două brigăzi de cîmp.

In vederea executării întregului complex de lucrări agricole care asigură producții sporite brigăzile de tractoriști și brigăzile de cîmp cărora li s-au repartizat cîte 100 ha de teren au încheiat contracte socialiste pentru a se ajuta reciproc în muncă. Contractele prevăd lucrările ce trebuie executate precum și termenul în care aceste lucrări trebuie executate.

Repartizarea a cîte 100 ha de teren pe maiștri de cultură și mecanizatori fruntași s-a făcut și în gospodăriile agricole de stat Dilga, Malu, Andrășești, Perieți, Urzicele și Toporu, iar în celelalte unități din regiune acțiunea este în curs.

Ustură dar prinde bine

Aproape de un an de zile, în curtea întreprinderii Vinalcool din comuna Băneasa, raionul Giurgiu, se află o semănătoare cu tracțiune animală și o tocătoare de furaje care necesită mici reparații. Președintele sfatului popular al comunei Băneasa, tov. Dumitru Dragomir, a trecut de multe ori pe lîngă ele, dar n-a luat nici o măsură pentru repararea și folosirea lor.

Traian Barbălată
corespondent

Bună idee să le pună aici, sub pom. Poate s-acoperă de frunze și nu le mai vede lumea!

In comuna Secuieni, raionul Roman, nici pînă în ziua de 4 octombrie nu au început însămînțările. Tov. Gheorghe Ciocoiu, președintele comitetului executiv al sfatului popular, nu părea însă de loc îngrijorat de această situație. Trebuie amintit și faptul că mult timp au lipsit de la cooperativă substanțele chimice pentru tratarea semințelor fiindcă tov. Gheorghe Bîrcă președintele cooperativei, nu s-a preocupat de această problemă.

Sezisat, sfatul popular al regiunii Bacău a trimis pe tov. Ana Marcus pentru a controla și îndruma munca. In loc să cerceteze cauzele acestei situații și să ia măsuri concrete de înlăturare a lipsurilor, tov. Ana Marcu, împreună cu președintele sfatului și președintele cooperativei, se țin de chefuri.

Ioana Ghiroagă
corespondent

...și acum că am terminat cu toate punctele la ordinea de zi, propun să încheiem și un proces-verbal.

In preajma deschiderii noului an de învățămînt agricol de masă

In curînd, se va deschide noul an de învățămînt agrozootehnic de masă. Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Timișoara prețuiesc mult această formă de învățămînt, deoarece s-au convins din propria lor experiență că, punînd în practică cunoștințele ce le dobîndesc, reușesc să smulgă pămîntului roade din ce în ce mai bogate.

Interesul mereu crescînd al producătorilor agricoli față de lecțiile cursurilor agrozootehnice de masă îl ilustrează însuși faptul că anul acesta s-au înscris la cursuri în regiunea noastră peste 35.000 de producători agricoli, cu circa 10.000 mai mulți decît anul trecut.

Colectiviștii din comuna Lenauheim, bunăoară, datorită în mare măsură și faptului că au pus în practică cele învățate la cursurile agrozootehnice organizate în gospodăria lor, au recoltat anul acesta 2.417 kg de grîu, 2.648 kg de orz, 2.460 kg de ovăz și peste 4.000 kg de porumb la hectar. Recolte asemănătoare au obținut și colectiviștii din comunele Variaș, Beșenova Veche, Biled etc. Asociația cultivatorilor de orez din comuna Vălcani, raionul Sînnicolau, ai căror membri au urmat regulat cursurile agrozootehnice, au obținut 7.800 kg de orez la hectar. Exemple de acest fel sînt numeroase.

Pretutindeni unde s-au asigurat la vreme condițiile necesare bunei desfășurări a învățămîntului și unde au existat un control și o îndrumare permanentă s-au obținut rezultate bune, care s-au răsfrînt în practica agricolă. Este meritorie activitatea desfășurată în cadrul acestei acțiuni de unii ingineri și tehnicieni, ca Ion Stîngu, Dumitru Lăzăroiu, Ion Cristea, Ion Bălan și mulți alții, care, adaptînd lecțiile la condițiile locale, exemplificîndu-le cu date cunoscute cursanților și prezentîndu-le într-un limbaj accesibil lor, au reușit să aibă la toate lecțiile o frecvență de sută la sută a cursanților. Țăranii muncitori, colectiviștii și întovărășiții din comunele Beobreașca, Moldova Nouă, Pecica, Turnu etc., care au ascultat aceste lecții, au fost primii la însămînțări, la întreținerea culturilor și majoritatea dintre ei participă la concursul recoltelor bogate pe regiune. Mulți dintre ei sînt acum membri de frunte ai gospodăriilor colective și agitatori activi pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii.

Dar dacă am arătat unele aspecte pozitive din desfășurarea învățămîntului agrozootehnic, asta nu înseamnă că în anul care a trecut nu s-au săvîrșit și o serie de greșeli și n-au existat unele lipsuri. Așa, bunăoară, datorită faptului că direcția agricolă regională nu s-a ocupat în suficientă măsură de organizarea și desfășurarea învățămîntului agrozootehnic în unele raioane, cum ar fi de pildă, Lugoj și Lipova, planurile de organizare a învățămîntului de masă au fost întocmite birocratic, iar lectorii, recrutați la întîmplare. In aceste condiții, lecțiile s-au limitat pur și simplu la citirea cîte unei broșuri sau la expunerea teoretică a vreunei probleme fără nici o legătură cu condițiile economice și naturale specifice unităților sau comunelor respective. Au fost cazuri cînd în unitățile agricole în care majoritatea cursanților erau sîrbi sau maghiari, s-au trimis lectori care nu cunoșteau decît limba romînă.

Trebuie de asemenea arătat că, în activitatea lor, unii lectori au avut de întîmpinat dificultăți chiar din partea secțiilor agricole raionale (este vorba de raioanele Timișoara, Gătaia, Jimbolia și altele), care mai au dăunătorul obicei de a vîntura cadrele, de a le da sarcini străine de calificarea lor și care-i obligă să părăsească localitatea unde au fost repartizați ca lectori.

In general, comitetele executive ale sfaturilor populare raionale Timișoara, Gătaia, Jimbolia etc., au subestimat anul trecut importanța învățămîntului agrozootehnic în raza raioanelor lor, socotind că asigurarea condițiilor materiale și tehnice pentru buna desfășurare a lecțiilor este o sarcină exclusivă a organelor agricole. Aceeași greșeală au săvîrșit-o și unele conduceri de G.A.C.-uri și S.M.T.-uri care nu s-au interesat de mobilizarea cursanților, lăsînd această acțiune numai pe seama lectorilor.

O altă cauză care a influențat în mod negativ buna desfășurare a lecțiilor a fost și difuzarea cu mare întîrziere a unor lecții și planșe trimise de Ministerul Agriculturii. La întîrzierea cu care aceste materiale soseau din București se adăuga cea pricinuită de organele agricole ale unor raioane, ca Bozovici, Arad, Reșița și Timișoara, care le-au ținut săptămîni întregi prin rafturi.

S-au săvîrșit greșeli și la repartizarea manualelor scrise în limbile naționalităților conlocuitoare. Așa, bunăoară, în raionul Arad și Făget, au fost repartizate prea multe manuale în limba maghiară, pe cînd în raioanele Gătaia și Pecica, numărul acestor manuale a fost cu mult mai mic decît cel necesar.

Deficiențe de acest gen au existat mai multe. Pentru ca ele să nu se mai repete, au și fost deja luate o serie de măsuri. Secțiile agricole raionale și-au întocmit din timp, în mod detailat, planurile de învățămînt, pe care le-au și trimis direcției agricole regionale. Totodată, fiecare secție agricolă raională, punct agricol, școală sau instituție care are în componența ei cadre cu pregătire superioară, a înaintat tabele cu tovarășii propuși ca lectori, indicînd totodată unitatea în care fiecare din aceștia preferă să activeze.

Celor 29 de case-laborator înzestrate cu tot utilajul necesar li s-au trasat sarcina să pună la dispoziția cursanților aparatele ce le posedă și să pregătească, în vederea începerii cursurilor, insectare, colecții de semințe și de diferite plante, care să slujească cursanților ca material didactic. Cu sprijinul Ministerului Agriculturii, au fost înzestrate cu diferite mulaje necesare învățămîntului agricol, un număr de 29 G.A.C.-uri. In curînd, încă 21 de gospodării vor primi astfel de materiale.

In numeroase unități agricole socialiste și comune, s-au reamenajat sălile de învățămînt și s-a și procurat combustibilul necesar pentru toată durata cursurilor, ca și materialul didactic și rechizitele necesare etc.

O atenție deosebită se dă de pe acum la secțiile agricole raionale repartizării materialului didactic sosit de la Minister, în fiecare secție agricolă, inginerul principal avînd personal această sarcină. In scopul asigurării unei frecvențe de sută la sută, de pe acum se desfășoară o largă muncă de agitație. Cu prilejul conferințelor din cadrul căminelor culturale, al consfătuirilor cu fruntașii recoltelor bogate și al vizitelor la gospodăriile colective fruntașe, se arată producătorilor agricoli importanța pe care o are însușirea și aplicarea metodelor științifice de lucru.

Gazetele de stradă, ca și cele din unitățile agricole socialiste, publică articole semnate de fruntași ai recoltelor bogate care arată cît de mult au cîștigat punînd în practică cele învățate la cursurile agrozootehnice pe care le-au frecventat.

Sîntem încredințați, că străduindu-ne zi de zi să evităm greșelile din anul trecut și realizînd o strînsă colaborare cu secțiile agricole raionale, ca și cu organele locale de stat și conducerile unităților în care urmează să funcționeze cursurile agrozootehnice, vom încheia noul an de învățămînt agricol de masă cu un bilanț și mai rodnic.

Ing. CORNEL CHIOREANU
șeful serviciului propagandă agricolă din cadrul direcției agricole regionale Timișoara

Răspuns la întrebările cititorilor

Despre cooperativa agricolă de producţie cu rentă

— Ce rămîne în gospodăria personală a cooperatorului —

La redacţia ziarului nostru au sosit scrisorile unor ţărani muncitori din comuna Sadova, regiunea Craiova, prin care aceştia ne întreabă: „Ce rămîne în gospodăria personală a membrului cooperativei agricole de producţie?" In articolul de faţă, răspundem la această întrebare.

Arătînd ce aduc membrii la înscrierea în cooperativa de producţie agricolă, statutul-model precizează totodată ce rămîne în gospodăria personală a cooperatorului.

Fiecare membru cooperator cu familia sa are dreptul să păstreze în gospodăria personală 20—30 de ari de teren pentru grădină sau livadă, în afară de terenul ocupat de casă, construcţiile gospodăreşti şi curte. De asemenea, cooperatorul are dreptul să-şi reţină şi să aibă în proprietate personală: casa de locuit, construcţiile gospodăreşti necesare pentru adăpostirea animalelor şi a produselor aflate în proprietatea personală, inventarul agricol mărunt necesar pentru lucrarea lotului personal, o vacă sau o bivoliţă, 2 viţei pînă la doi ani, o scroafă cu purcei, 3 porci, 10 oi şi capre împreună, 20 de stupi şi oricîte păsări şi iepuri de casă voieşte. Statutul arată că în raioanele şi comunele în care creşterea animalelor constituie ocupaţia principală a gospodăriilor, adunarea generală poate hotărî ca în proprietatea personală a cooperatorului să rămînă pînă la 2 vaci sau bivoliţe şi patru viţei pînă la doi ani, pînă la 20 de oi şi capre luate la un loc, o scroafă cu purcei, 3 porci, 20 de stupi şi un număr nelimitat de păsări şi iepuri de casă.

Tocmai de aceea se cere ca gospodăria personală a cooperatorului să se dezvolte numai în limitele prevăzute de statutul-model al cooperativei agricole de producţie.

In vederea creării şi dezvoltării gospodăriei personale, membrii primesc sprijinul cooperativei de producţie agricolă. Astfel, aşa cum se arată în statutul-model, noilor căsătoriţi şi cooperatorilor care la intrarea în cooperativă nu au avut pămînt li se acordă cu drept de folosinţă teren pentru case de locuit şi construcţii gospodăreşti, precum şi teren pentru grădină sau livadă (20—30 de ari). Din partea cooperativei de producţie agricolă, membrii primesc ajutor în folosul gospodăriei lor personale şi sub alte forme. Aşa, bunăoară, o parte din producţia de furaje obţinută de către cooperativă va fi împărţită membrilor — în raport cu munca prestată şi renta cuvenită — pentru hrănirea animalelor de producţie proprietate personală. De asemenea, membrii cooperatori pot folosi — cu aprobarea comitetului de conducere — pentru satisfacerea necesităţilor gospodăriei lor personale atelajele cooperativei (contra plată), în condiţiile stabilite de adunarea generală, dar numai în măsura în care aceasta nu stînjeneşte executarea lucrărilor din diferitele sectoare de activitate ale cooperativei.

După cum se vede, membrii cooperatori au dreptul de a avea în proprietate personală o serie de bunuri pe care le pot folosi aşa cum vor.

Toate aceste bunuri personale constituie o sursă suplimentară de produse şi venituri băneşti, membrul cooperator putînd să-şi acopere cu ele o parte din nevoile de hrană ale familiei şi alte trebuinţe. Desigur că izvorul principal al creşterii nivelului său de trai sînt veniturile în natură şi în bani dobîndite de pe urma muncii efectuate în producţia obştească şi a pămîntului adus în cooperativă. Numai muncind cu sîrguinţă zi de zi în cooperativă şi contribuind activ la dezvoltarea avuţiei obşteşti, membrii cooperatori îşi pot asigura venituri tot mai mari, îşi pot îmbunătăţi simţitor traiul lor şi al familiilor lor.

Se dezvoltă sectorul socialist în agricultură

* *

A 37-a gospodărie colectivă

De curînd a luat fiinţă în comuna Kogălniceanu o nouă gospodărie colectivă, — a 37-a din raionul Brăila din acest raion. In această gospodărie, au intrat un număr de 28 de familii de ţărani muncitori, care au adus ca aport obştesc 85 ha teren arabil, 13 cai, 10 boi şi 14 căruţe. Primii care s-au înscris în colectivă au fost comuniştii Paraschiv Cositac, Vasile Gogu, Ghiţă Lica şi alţii.

Adunarea generală a ales în consiliul de conducere pe unii dintre cei mai buni gospodari ai comunei printre care tov. Mihalcea Gogu, Voinea Nicolae şi G. Stanca.

Membrii noii gospodării colective din comuna Kogălniceanu au început însămînţatul griului.

Vasilica Tăsloanu
corespondent

Noi întovărăşiri

In preajma campaniei însămînţărilor de toamnă, ca şi acum, în cursul desfăşurării lucrărilor, numeroşi ţărani muncitori din regiunea Craiova se unesc în întovărăşiri agricole pentru a putea munci mai bine pămîntul şi a obţine producţii sporite. In ultimele două luni, în această regiune au mai luat fiinţă 56 de întovărăşiri agricole, 7 întovărăşiri pomicole şi două întovărăşiri zootehnice. In cele 56 de întovărăşiri agricole au intrat aproape 2000 familii de ţărani muncitori. In întovărăşirile din comunele Călăraşi, Timbureşti, Măceşu, Popoveni şi Cîrna majoritatea membrilor întovărăşirilor agricole sînt ţărani mijlocaşi.

Acum, în regiunea Craiova există 1.539 de întovărăşiri agricole, 19 întovărăşiri pomicole, 40 de întovărăşiri zootehnice şi 8 întovărăşiri viticole.

FOILETON

„Direct de la producător"

In felul lui, fiecare om are anume semne după care ghiceşte că se apropie toamna. Bunăoară, eu unul, cînd văd pe cer triunghiul zburător al cocorilor, ştiu că verii i s-a împlinit sorocul şi că în curînd vine negreşit toamna. Pe un bun prieten de-al meu începe să-l sîcîie reumatismul. Şi omul ştie că se apropie anotimpul ploilor şi frigului. Copiii vecinului din curte fac un tămbălău mai mare decît altă dată. Presimt că au mai rămas puţine zile frumoase şi bune de joacă.

Exemple de acest fel s-ar putea da nenumărate. De pildă, pentru tovarăşul Angheluţă Baltag, preşedintele gospodăriei colective „6 Martie" din comuna Scorţaru Vechi, cel mai sigur indiciu că se apropie toamna sînt vizitatorii. Dacă însă credeţi cumva că Scorţaru Vechi este vreo localitate climaterică, cu cine ştie ce frumuseţi pot fi admirate în decursul acestui sezon, vă înşelaţi amarnic. Nu găsiţi aici nici munţi cu zăpezi veşnice, nici păduri cu frunze arămii, nici izvoare susurînd din piatră în piatră.

Şi totuşi... Şi totuşi, fără ajutorul calendarului sau al Institutului meteorologic, tovarăşul Angheluţă Baltag ştie cu precizie că se apropie toamna.

Primii vizitatori — cum e şi firesc — sînt „oficialii" comunei. Oameni care o vară întreagă nu l-au întrebat nici măcar de sănătate îşi aduc deodată aminte de existenţa preşedintelui şi mai cu seamă de a... colectivei.

— Cum merge treaba, măi frate? Mai cruţă-te o leacă, bre, că uite cum ai slăbit! Da' ce-ţi mai face nevasta? Copiii? Şi uite-aşa, dintr-o întrebare într-alta, proaspătul „frate" al preşedintelui ajunge în sfîrşit la subiect.

— Uite ce e, şi te rog să nu mă refuzi. Fă-mi şi mie un bon. Vreau să cumpăr de la magazie o putinică de brînză telemea. Că-i spuneam şi nevesti-mi: măi femeie, au oamenii ăştia o telemea, m-m-m! Să-ţi lingi degetele nu alta.

De silă, de milă, zîmbind acru-dulce, preşedintele semnează. Poţi să refuzi pe tovarăşul Andrei Dumbrăveanu, învăţător la şcoala din comună? Chestie de obraz, ce naiba!

Şi dacă tovarăşa Ioana Iosif de la sfatul popular comunal te roagă frumos, frumos de tot, să-i vinzi puţintică, da numai aşa puţină miere, că de felul ei e cam pofticioasă... Poţi oare s-o refuzi şi să nu-i dai cîteva kilograme?

Ce să mai zici de tovarăşul inginer Dumitru Iurea, şeful punctului agricol din comună, care i-a demonstrat negru pe alb preşedintelui [illegible] faima colectivei să fie răspîndită de-a lungul şi de-a latul ţării.

— Ia gîndeşte-te puţin, tovarăşe Baltag. Cumpăr 2-3 putini de brînză direct de la producător. Bun! Trimit rudelor — că am, slavă domnului, destule de la Oradea şi pînă în Făurei — şi fiecare va spune: asta-i brînză de la colectiva din Scorţaru Vechi.

Păi mai bună propagandă pentru colectivă se poate?

In faţa unor asemenea „argumente" zdrobitoare, inima de ceară moale a preşedintelui s-a topit definitiv. Şi pe lîngă brînză, inginerul Iurea a mai primit dezlegarea să cumpere şi 200 de ouă şi nişte miere.

Cu cît înaintează toamna, cu atît vizitatorii se îndesesc. Vin buluc. Şi inevitabil, cu o precizie matematică, fie că au venit pentru verificarea contabilităţii, pentru construcţii, sau pentru curăţitul coşurilor de funingine, printr-o ciudată transformare toţi devin subit interesaţi de sectorul zootehnic al colectivei. Păsări, ouă, carne, brînză, miere, nici un produs de origine animală nu este uitat. E curios însă faptul că unii dintre vizitatorii amintiţi „uită" să plătească produsele cumpărate. Inginerul Toma Potîrniche, de pildă, a sosit în gospodărie pentru unele probleme în legătură cu plantele oleaginoase. A stat omul o săptămînă şi cînd a plecat pe poarta colectivei era cu 20 kg. mai greu.

Nu se poate, veţi spune dumneavoastră. Nu înghiţim asemenea gogoşi. Unde ai mai văzut dumneata om să se îngraşe într-o săptămînă cu 20 de kilograme?

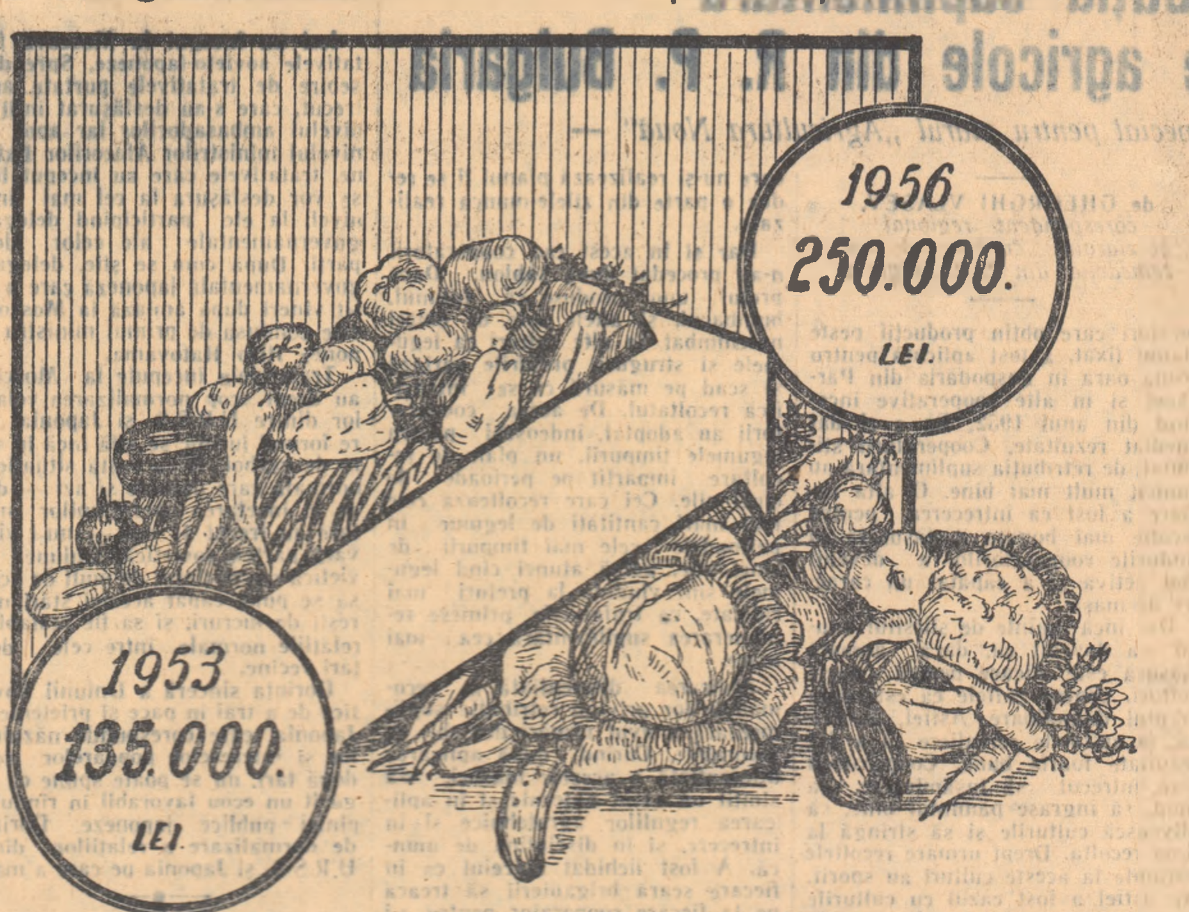
Păi ce, eu am spus că s-a îngrăşat? Cele 20 de kilograme reprezentau greutatea putinii cu brînză pe care inginerul Potîrniche le înapoia la Brăila.

Colectiviştii se întreabă — şi pe bună dreptate — cui foloseşte acest comerţ cu ridicata şi cu amănuntul? Gospodăriei? In nici un caz. Ei ar dori să vadă cum produsele [illegible] sînt valorificate prin cooperativa din comună şi iau drumul către oraşe, pentru aprovizionarea oamenilor muncii.

Iar pe tovarăşii veniţi cu diferite treburi pe la ei, îi roagă frumos să nu mai confunde magazia colectivei cu propria lor cămară.

S. LEONARD

Legumicultura – ramură de producţie rentabilă

In gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Vidra, regiunea Bucureşti, sectorul legumicol constituie una din principalele ramuri de producţie, de pe urma căreia membrii acestei gospodării colective realizează an de an venituri băneşti tot mai mari. Aşa, de pildă, în anul 1953, grădina de legume şi zarzavaturi a adus gospodăriei un venit de 135.000 lei. In anii următori, veniturile de la grădină au crescut simţitor, iar la sfîrşitul acestui an ele vor ajunge la cel puţin 250.000 lei. Creşterea veniturilor realizate din sectorul legumicol se datoreşte sporirii producţiei de legume pe unitatea de suprafaţă. Astfel în acest an, aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice în cultura legumelor, colectiviştii de aici au obţinut aproape 40.000 kg roşii la ha şi peste 10.000 kg de cartofi timpurii.

MILIOANE DE LEI DE PE URMA CULTIVĂRII PLANTELOR TEHNICE

In regiunea Baia Mare, se cultivă mii de hectare cu in, cînepă, sfeclă de zahăr, tutun, soia, plante medicinale etc., culturi care în trecut, în unele raioane ca Oaş, Lăpuş şi Vişeu nici nu erau cunoscute. Suprafaţa acestor culturi a fost extinsă anul acesta în regiune, pînă la 22.245 ha, faţă de 2.713 ha cultivate cu plante tehnice în anul 1953.

Răspîndirea culturilor de plante tehnice pe întreg cuprinsul regiunii a fost determinată de avantajele acordate de stat cultivatorilor şi îndrumărilor practice date de inginerii şi tehnicienii agronomi. Anul acesta, culturile de plante tehnice au adus unui număr de 15 gospodării colective venituri în valoare de sute de mii lei. Colectiviştii din Tiream, Lucăceni şi Berveni, care au cultivat cu cînepă 11 ha, 22 ha şi 300 ha, au realizat de pe urma acestor culturi venituri în valoare de 103.000 lei, 270.000 lei şi respectiv 2.508.184 lei. Insemnate venituri au obţinut şi colectiviştii din comunele Văleni, raionul Lăpuş, Ghenci, raionul Caraci, Urziceni, raionul Carei, Păuleşti şi Agriş din raionul Satu Mare etc.

Convingîndu-se de avantajele cultivării plantelor tehnice, colectiviştii, întovărăşiţii, precum şi mare parte din ţăranii muncitori cu gospodărie individuală acordă o mare importanţă bunei pregătiri, în toamna aceasta, a terenurilor ce le vor cultiva în anul viitor cu plante tehnice.

Şi-au depăşit planul la achiziţii

In luna septembrie, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din raionul Vaslui au valorificat prin cooperative peste 1.000 tone de grîu, secară şi alte cereale. In ultimele 3 luni, unităţile cooperatiste din raionul Bîrlad au achiziţionat peste plan 22 tone de grîu, cele din raionul Huşi, 23 tone de grîu, iar cele din raionul Murgeni aproape 40 tone de grîu. Pe întreaga regiune Iaşi, în trimestrul III al acestui an planul achiziţiilor la grîu a fost depăşit cu aproape 200 tone.

File de carnet

In toiul culesului

In dreptul Urlaţilor şi Albeştilor, dincolo de apele Cricovului, se înalţă, închizînd zarea către nord, o colină. Lungă de cîţiva kilometri, lată asijderea. Sînt poate sute de ani de cînd, pe coasta sudică a acestui deal, mocanii veniţi de la munte îşi păşteau oile. Din primele zile ale lui mărţişor şi pînă tîrziu, sub asprele răsuflări ale lui brumar, zburdau mieii pe păjiştele înverzite. Şi aşa cum împrejurimile fuseseră botezate, după obicei — Valea Călugărească, a Nicovanei, a Poienii, Largă, Sărată — oamenii acelor timpuri i-au zis acestui loc „Valea Mieilor".

Renumele acestui meleag nu se datoreşte însă turmelor de oi. „Valea Mieilor" a ajuns cunoscută ca o podgorie cu vinuri tari, bărbăteşti, care, dacă nu se pot întrece cu Cotnariul şi Murfatlarul, stau totuşi la loc de cinste, alături de cele din Odobeşti, Drăgăşani sau de Tîrnave.

Astăzi, în podgoria „Valea Mieilor", peste 400 ha sînt cultivate cu viţă de vie. Soiurile cele mai variate, cum ar fi Fetească, Riesling, Cabernet, Otonel, Furmint, Aligote, Pinot Gris, Pinot Noir şi altele, se dezvoltă bine în solurile luto-argiloase şi brun-roşcat de pădure, dînd anual producţii mari la hectar. Numai o secţie a gospodăriei de stat Valea Călugărească, care are aci 240 ha de vie, livrează statului 70—80 de vagoane de vin, deosebit de însemnate cantităţi de struguri de masă. Restul pantei este ocupată în prezent de terase înierbate, baraje şi cleionaje, canale de nivel pentru reţinerea apei din precipitaţii şi debuşee pentru evacuare — într-un cuvînt, de o serie de lucrări de amelioraţii necesare stăvilirii eroziunii şi alunecării solului, precum şi îmbunătăţirii structurii lui în vederea replantării şi refacerii acestei podgorii.

★

Muncitorii gospodăriei de stat cu coşurile prinse în şold, pe cingătoare, trec de la butuc la butuc, culegînd strugurii aurii ca mierea. Elena Vasilescu, şefă de echipă în brigada a II-a se opreşte o clipă, se îndreaptă din şale şi priveşte roată în jur. Echipa ei e în frunte. Au început-o bine încă de dimineaţă şi nu se vor lăsa cu nici un chip să le-o ia alţii înainte. Geaba se împăuna aseară Cristea, şeful echipei I din brigada a III-a, că le va întrece. Ii ora prînzului şi echipa ei a încărcat 5 care cu struguri, în timp ce a lui Cristea abia trei. Bucuroase de pe acum de izbînda pe care o întrezăresc, culegătoarele din echipa Elenei Vasilescu cîntă. Culeg şi cîntă. Iar cînd se opresc din cîntec, vorbesc, rîd şi glumesc. Dar mîinile nu stau o clipă. Sînt vesele ca toţi ceilalţi culegători. Aceeşi bucurie şi voie bună pe care au simţit-o oamenii tuturor timpurilor în toiul ultimului cules, atunci cînd prin vanele teascurilor se scurgea în poloboace mustul rubiniu şi dulce, aromînd pînă hăt departe.

★

N-am auzit de nici un alt procedeu de culegere a strugurilor altfel decît cu mîna. De sute, de mii de ani, acelaşi. In schimb, procesul de transformare a strugurilor în vin — vinificaţie — este cu totul altul. In locul teascurilor rudimentare, în care strugurii se zdrobesc anevoie, podgorenii folosesc azi utilaj tehnic complex de înaltă productivitate. In cele 4 centre de vinificaţie ale secţiei „Valea Mieilor" a gospodăriei de stat, două prese hidraulice, o moto-presă şi o presă continuă tescuiesc strugurii, vinificînd zilnic 3—4 vagoane. Intregul proces este condus de cei 4 brigadieri: Vintilă, Elena Ghica, Dumitrescu şi Cîndea.

...Anul acesta a fost vitreg şi pentru vii. Totuşi, pe „Valea Mieilor" producţia medie la hectar depăşeşte 3.000 kg de struguri. Inseamnă că muncitorii secţiei de aci vor livra statului şi în acest an mai mult de 700 tone de vin. După ritmul în care ei lucrează, atît culesul, cît şi vinificaţia vor fi terminate cel mai tîrziu la 20 octombrie.

GH. LEU

Mai multă atenţie însămînţărilor artificiale la ovine

Printre metodele zootehnice înaintate care asigură în mod rapid îmbunătăţirea sub raport calitativ a raselor de oi locale, prin transformarea acestora în rase de oi cu lînă fină şi semifină, metoda însămînţărilor artificiale deţine un rol principal. Din an în an, această metodă ia o extindere tot mai mare, obţinîndu-se succese însemnate în acţiunea de îmbunătăţire a raselor de oi din ţara noastră. Sînt demne de remarcat rezultatele obţinute în această direcţie în raioanele Lehliu, Slobozia şi Călăraşi, din regiunea Bucureşti.

Se constată însă că în celelalte raioane din cuprinsul regiunii, acţiunea însămînţărilor artificiale la ovine este tratată cu superficialitate şi nepăsare de către organele zootehnice. Un exemplu rău îl oferă în această privinţă organele zootehnice din raionul Olteniţa, unde pînă la data de 10 octombrie a.c. se însămînţaseră artificial doar 120 de oi, din numărul total de 12.000.

Şi nu e de mirare dacă rezultatele sînt atît de slabe, cînd din cele 12 staţiuni speciale, numai 6 funcţionează, iar din acestea unele doar sporadic, cum este cazul staţiunii de însămînţări artificiale din comuna Ulmeni, unde tehnicianul operator Ilie Spirea, 3—4 zile lucrează în cadrul staţiunii artificiale, iar 2—3 zile în acţiunea de maleinări.

O contribuţie importantă ar fi trebuit să aducă în această acţiune tehnicienii de la punctele zootehnice. Dar unii dintre ei au neglijat total buna organizare a staţiunilor de însămînţări artificiale. Aşa se explică de ce în comuna Crivăţ (de care răspunde tehnicianul Ion Niţescu de la punctul agrozooveterinar Budeşti) nu s-a amenajat nici pînă în prezent un local corespunzător pentru funcţionarea staţiunii.

Asemenea situaţii se repetă — cu mici variante — şi la punctele agricole Spanţov şi Mînăstirea, deservite de tehnicienii zootehnişti Radu Ion şi Ilie D. Marian.

Răspunderea pentru lipsurile constatate apasă şi asupra organelor zootehnice raionale şi regionale. De pildă, cele două staţiuni de însămînţări artificiale din comuna Coconi şi Mînăstirea nu funcţionează, deoarece n-au fost dotate cu trusele şi aparatura necesară. Acestea trebuiau procurate de zootehnistul şef al raionului de la direcţia agricolă regională Bucureşti.

Pentru remedierea deficienţelor privind organizarea şi funcţionarea staţiunilor de însămînţări artificiale la ovine, este necesar ca organele zootehnice raionale şi de la punctele zooveterinare din raionul Olteniţa să ia urgent măsuri concrete şi eficace, a căror aplicare să ducă la o serioasă îmbunătăţire a activităţii staţiunilor de însămînţări artificiale. Este şi de datoria sfaturilor populare comunale şi raional (preşedinte al comitetului executiv tov. Petre Năstase) să sprijine organele zootehnice, lăsîndu-i pe tehnicienii operatori să lucreze în permanenţă la staţiunile de însămînţări artificiale.

TRAIAN BILBIIE

O nouă cooperativă agricolă de producţie

In ziua de 7 octombrie, în satul Căciuleşti, raionul Gura Jiului, regiunea Craiova, s-a inaugurat o nouă cooperativă agricolă de producţie, în care au intrat 26 familii de ţărani muncitori cu 125 ha de pămînt. Adunarea generală a cooperativei a hotărît ca fiecare familie să aducă o contribuţie obligatorie de cîte 500 lei de fiecare hectar. Impărţirea produselor se va face în proporţie de 75 la sută după zilele-muncă efectuate şi 25 la sută după suprafaţa, calitatea şi modul de folosinţă a pămîntului adus în cooperativă.

Cooperatorii au adus şi întreaga cantitate de sămînţă necesară însămînţărilor de toamnă. In planul de producţie al noii cooperative s-a prevăzut cumpărarea a 150 de oi, 250 de păsări, 20 de viţei de prăsilă şi 40 de stupi. Membrii acestei cooperative agricole de producţie vor organiza, în primăvara anului viitor, o orezărie pe o suprafaţă de 5 hectare.

Asigurarea unor condiţii cît mai bune de muncă şi de trai pentru mecanizatori

O SARCINĂ DE MARE IMPORTANŢĂ

In biroul directorului S.M.T.-ului nostru, vizitatorii pot vedea pe o etajeră steagul roşu de staţiune fruntaşă pe regiune, care a fost decernat staţiunii noastre de maşini şi tractoare pentru succesele repurtate în campaniile agricole din primăvara şi vara acestui an, cînd ne-am îndeplinit planul de producţie în procent de 102 şi respectiv 120,64 la sută.

In campania de toamnă, avem de asemenea create toate condiţiile ca să ne îndeplinim cu cinste sarcinile ce ne stau în faţă, executînd la timp şi în bune condiţii agrotehnice arăturile şi însămînţările pe ogoarele unităţilor deservite.

De multe ori, la consfătuirile de producţie pe regiune, am fost întrebaţi care este cheia succeselor noastre. Răspunsul pe care l-am dat a fost: munca organizată, disciplinată şi conştiincioasă depusă de către mecanizatori. Avînd create condiţii bune de muncă şi de trai, oamenii lucrează cu mai multă tragere de inimă şi spor. Acesta este izvorul succeselor.

In toamna acestui an — pînă acum cîteva zile, cînd a plouat din abundenţă şi în regiunea noastră — lucrările s-au efectuat în condiţii mult mai grele ca în alţi ani. Pentru a putea lupta cu greutăţile ce se iveau la fiecare pas şi în special cu praful — duşmanul cel mai de temut al motoarelor — noi am acordat toată atenţia dotării brigăzilor cu tot utilajul necesar efectuării îngrijirilor tehnice în cele mai bune condiţii. Fiecare brigadă a primit cîte o trusă completă de alimentare, utilajul fiind aşezat în cîte două lăzi speciale, spre a fi complet ferit de praf. Am repartizat brigăzilor şi cîte o cisternă mobilă pentru carburanţi, precum şi 44 de truse de scule. Am cumpărat totodată încă 70 de fiare de plug (ca astfel fiecare brigadă să aibă cîte trei rînduri de fiare), încă 700 de şuruburi de fiare de plug şi încă 25 de butoaie de cîte 200 litri pentru carburanţi. La unele brigăzi cu o mai mare rază de activitate (ca, de exemplu, la brigada a V-a din comuna Humele şi brigada a X-a din comuna Pădureţi), am repartizat forje şi fierarii respectivi, care să ascută fiarele de plug la faţa locului.

Pentru a-i feri pe tractorişti de contactul cu praful, la 48 de tractoare K.D.-35 am construit cabine prevăzute cu geamuri pe toţi pereţii laterali.

O deosebită atenţie am acordat şi acordăm noi continuei îmbunătăţiri a traiului mecanizatorilor, iar tractoriştilor din brigada I, care nu are casă de cîmp, li s-a asigurat de către sfatul popular din comuna Cornăţel o cameră în comună.

In prezent, 10 brigăzi au vagoane-dormitor. Fiecare vagon-dormitor este dotat cu sobe, paturi, pături, perne, rufărie, lămpi pentru iluminat şi pentru gătit. Ne-am străduit să procurăm de asemenea fiecărei brigăzi vesela necesară pentru o mică bucătărie: pirostrii, oale, crătiţi, ceaune, ca şi farfurii, tacîmuri, căni etc.

In fiecare zi, administratorul cantinei se îngrijeşte să trimită la brigăzi (unde mîncarea se pregăteşte la faţa locului) alimentele necesare — carne, legume şi zarzavaturi, pîine, grăsimi etc. Ceva mai mult, noi am cumpărat o însemnată cantitate de lapte praf, cacao şi zahăr, pentru ca tractoriştii să-şi poată pregăti o gustare substanţială dimineaţa, înainte de lucru.

Pentru dotarea mecanizatorilor cu îmbrăcăminte călduroasă, noi am procurat prin „Comraicoopul"-Costeşti 62 de costume vătuite (pufoaice şi pantaloni), iar zilele acestea urmează să primim 60 de căciuli şi 60 de perechi de mănuşi îmblănite.

In vederea iernii, cînd tractoriştii vor lucra mai mult în cadrul staţiunii, noi am mărit sala de mese în prezent lucrîndu-se la tencuitul acestei aripi a clădirii. Cantina a fost de pe acum aprovizionată cu 1.500 kg de ceapă, 4.000 kg de cartofi, 600 kg de fasole, iar restul zarzavaturilor le-am asigurat de pe lotul de 3 ha al gospodăriei noastre anexe. Pentru încălzitul dormitoarelor, atelierelor şi birourilor, am adus la staţiune 7 vagoane de lemne şi două vagoane de cărbuni. Am construit sobe de teracotă în atelier şi în dormitoare şi au fost reparate geamurile la toate clădirile. De asemenea, am reparat baia cu 8 duşuri din cadrul staţiunii şi am procurat o cantitate suplimentară de lenjerie de pat şi pături.

Ne dăm seama că mai sînt încă multe de făcut, pentru a putea spune că am asigurat condiţii optime de trai vrednicilor noştri mecanizatori. Astfel, avem datoria să ne ocupăm de îndată şi de asigurarea mijloacelor pentru ridicarea nivelului cultural şi profesional al tractoriştilor. Bibliotecile de la brigăzi sînt încă sărace, foaia volantă a staţiunii nu redă decît palid munca brigăzilor, iar mecanizatorii fruntaşi nu sînt antrenaţi să scrie articole despre experienţa lor. Avem şi un număr de patefoane care pot fi trimise la brigăzi, dar care, din neglijenţa noastră, stau încă defecte. Staţiunea posedă şi 10 table de şah, care nu au fost încă repartizate la brigăzi, iar ziarele şi revistele nu se trimit cu regularitate la locul de muncă.

Inlăturînd şi aceste lipsuri, sîntem convinşi că mecanizatorii noştri vor avea create condiţii de muncă şi de trai care să le înlesnească ducerea la îndeplinire a angajamentului luat — acela de a depăşi planul anual de producţie şi în 1956, cu cel puţin 10 la sută.

RADU VIRGIL
preşedintele comitetului de întreprindere la S.M.T.-Costeşti, regiunea Piteşti

35.000 kg de varză la hectar...

...a fost producţia obţinută în această toamnă de membrii brigăzii I legumicolă, condusă de brigadierul Cezar Grigorescu de la G.A.S. Hălăuceşti, regiunea Iaşi, pe tarlaua irigată şi lucrată potrivit cerinţelor agrotehnice. Acum, membrii brigăzii încarcă varza recoltată, spre a fi transportată pe pieţele oraşelor din regiune.

★ ★

★

Retribuţia suplimentară în cooperativele agricole din R. P. Bulgaria

— Articol scris special pentru ziarul „Agricultura Nouă" —

de GHEORGHI VLASEV,
corespondent regional al ziarului „Za kooperativno zemedelie" din R. P. Bulgaria

In Republica Populară Bulgaria sistemul cooperatist de gospodărire a pămîntului a învins. El s-a impus ca singurul drum drept şi sigur care-i duce pe ţăranii noştri spre o viaţă îmbelşugată. Şi de aceea numărul cooperatorilor creşte neîncetat. In cursul anului 1956, acest număr cuprindea aproape 77 la sută din populaţia agricolă. In ce priveşte pămîntul, cooperativele deţin deja 75 la sută din suprafaţa arabilă a ţării noastre. Pe an ce trece creşte şi îndemînarea conducătorilor din agricultură şi a cooperatorilor.

Una din problemele cele mai grele în munca de conducere a gospodăriilor noastre cooperatiste s-a dovedit a fi asigurarea aplicării principiului cointeresării materiale a cooperatorilor, pentru a-i stimula în lupta de obţinere a unor recolte cît mai bogate. In sprijinul aplicării acestui principiu, acum cîţiva ani, C.C. al Partidului Comunist Bulgar şi Consiliul de Miniştri au elaborat o hotărîre specială prin care se recomanda gospodăriilor agricole cooperatiste de muncă să lichideze egalizarea în sistemul de plată a muncii cooperatorilor şi să introducă retribuţia suplimentară pentru acei care realizează recolte mai mari la diferite culturi. Fireşte că această hotărîre nu era un şablon, ce se putea aplica strict în toate comunele şi pentru toate culturile. Din contră, ea constituia o bază pentru tratarea creatoare a fiecărui caz în parte.

Cele mai mari succese în asigurarea cointeresării materiale a cooperatorilor le-a obţinut gospodăria agricolă cooperativă de muncă „Gheorghi Dimitrov" cu sediul în comuna Pârvenet, raionul Il Plovdiv. Această gospodărie uneşte pe ţăranii din 5 sate şi este una din gospodăriile cele mai mari şi mai complexe din ţara noastră. După cum este cunoscut, astfel de gospodării sînt cel mai greu de condus. In ciuda dificultăţilor obiective, cooperatorii din această comună au obţinut mari realizări atît în ce priveşte organizarea muncii cît şi în ce priveşte recoltele. Ei au realizat remunerarea relativ cea mai înaltă a muncii — 27 leva pentru fiecare zi-muncă. De la cooperatorii acestei gospodării învaţă cooperatorii din întreaga ţară. Zilnic în satele care fac parte din această cooperativă, vin oaspeţi pentru a-şi însuşi experienţa înaintată.

Despre succesele cooperatorilor din Pârvenet vorbesc şi cifrele contabilităţii gospodăriei. Dacă în 1952 gospodăria realiza doar cîte 2.500 leva venit de pe un decar (1 decar = 0,1 ha), plantat cu roşii timpurii, în următorii ani acest venit a crescut considerabil. El a fost în cursul acestui an de 5.150 leva în medie la decar. Unii cooperatori din diferite brigăzi au realizat pînă la 7.000 leva. Anul acesta cooperatorii din brigada legumicolă trebuiau să realizeze o producţie de 94.500 leva de pe cei 24 de decari roşii timpurii. Ei au realizat însă un venit de 99.903 leva. Din diferenţa de 5.403 leva obţinute în plus le-au fost acordate suplimentar 76 zile-muncă şi premii în valoare de 2.701 leva. Aceşti bani ca şi zilele-muncă suplimentare au fost repartizate între cooperatorii brigăzii în raport cu participarea lor la munca de cultivare a roşiilor în cursul anului.

O astfel de ridicare bruscă a rentabilităţii se observă şi la celelalte culturi. Datorită acestui fapt, valoarea zilei-muncă a crescut în fiecare an. In 1952 era de 18,95 leva în bani şi în natură, iar în 1955 — 27 de leva. In acest an, ca urmare a veniturilor realizate, se aşteaptă ca valoarea zilei-muncă să întreacă 30 de leva.

Recomandarea de a se acorda suplimentar zile-muncă acelor cooperatori care obţin producţii peste planul fixat, a fost aplicată pentru prima oară în gospodăria din Pârvenet şi în alte cooperative începînd din anul 1952. Ea a şi dat imediat rezultate. Cooperatorii stimulaţi de retribuţia suplimentară au muncit mult mai bine. O altă urmare a fost că întrecerea pentru recolte mai bogate desfăşurată în rîndurile cooperatorilor a devenit mai activă şi a căpătat un caracter de masă.

Dar încă înainte de sfîrşitul anului s-a dovedit că, dacă această măsură este eficace pentru unele culturi, pentru altele ea este de-a dreptul dăunătoare. Astfel, de pildă, la culturile cerealiere ea a dat rezultate foarte bune. Cooperatorii s-au întrecut să însămînţeze la timp, să îngraşe pămîntul bine, să plivească culturile şi să strîngă la timp recolta. Drept urmare recoltele obţinute la aceste culturi au sporit. Nu astfel a fost cazul cu culturile intensive. S-a constatat de exemplu că depăşirea planului la cantitate are deseori un efect negativ asupra calităţii producţiei cît şi asupra rentabilităţii. De pildă, în dorinţa de a produce cantităţi mai mari de roşii timpurii, unii cooperatori au preferat să îndoaie plantele la a 4-a şi a 5-a rămurea, pe cînd, după regulile agrotehnice, aceasta trebuia să se facă la a 3-a rămurea. Drept urmare plantele au dat rod mai bogat dar acest rod s-a copt mai tîrziu, atunci cînd preţul roşiilor timpurii scăzuse considerabil. Din verificarea făcută la sfîrşitul anului s-a constatat că gospodăriile stimulaseră cu prime suplimentare pe acei cooperatori care realizaseră de fapt cele mai mici venituri, iar acei care îndepliniseră întocmai recomandările agrotehnice şi realizaseră cea mai mare producţie la roşii timpurii, n-au primit premii suplimentare fiindcă depăşiseră producţia mai mică. Dar producţia obţinută de ei adusese gospodăriei cele mai mari venituri fiindcă fusese vîndută la preţuri ridicate. Un astfel de fenomen a fost constatat şi la alte culturi. In dorinţa lor de a obţine mai mulţi struguri, unii cooperatori din brigăzile viticole, au început să aplice o tăiere care asigură ce-i drept un mare spor de recoltă într-un an, dar ameninţă butucii de vie cu epuizarea şi lipsa de recoltă în următorii ani. Şi în cultivarea pomilor fructiferi şi a tutunului s-a ajuns la o goană nejustificată după cantitate, fără a se ţine seama de recoltarea justă şi la timp, de păstrarea recoltelor şi în cele din urmă de calitatea şi preţul produselor.

Aceste rezultate i-au determinat pe cooperatori să caute şi să introducă o aplicare creatoare diferenţiată, a recomandărilor hotărîrii C.C. al Partidului Comunist Bulgar şi al Consiliului de Miniştri cu privire la acordarea retribuţiei suplimentare la diferitele culturi. Dacă la culturile cerealiere s-a păstrat aplicarea premiilor suplimentare pe baza recoltelor obţinute, la culturile intensive s-a adoptat acordarea plăţii suplimentare în funcţie de valoarea produselor realizate. Fiecărei brigăzi, fiecărei unităţi i-a fost fixat un plan valoric în funcţie de culturile cu care se ocupă. Astfel, de pildă, pentru roşiile timpurii s-a planificat să se realizeze 3.500 leva per decar, la struguri 2.500 leva per decar, la tutun 1.100 leva per decar etc. Cei care depăşesc planul valoric stabilit au dreptul la zile-muncă suplimentare şi la o parte din valoarea producţiei realizate peste plan, iar acelora care nu-şi realizează planul li se reduc o parte din zilele-muncă realizate.

Dar şi în acest caz cooperatorii n-au procedat după şablon. Dacă preţul unor produse ca tutunul, bumbacul, şi altele este de obicei neschimbat, la alte culturi ca legumele şi strugurii preţurile variază şi scad pe măsură ce se intensifică recoltatul. De aceea cooperatorii au adoptat, îndeosebi pentru legumele timpurii, un plan de recoltare împărţit pe perioade de cinci zile. Cei care recoltează cele mai mari cantităţi de legume în perioadele cele mai timpurii de cinci zile, adică atunci cînd legumele sînt vîndute la preţuri mai ridicate, ca trufandale, primesc remunerarea suplimentară cea mai mare.

Aplicarea diferenţiată a recomandărilor privind retribuţia suplimentară a avut urmări deosebit de favorabile. Curînd după aplicarea diferenţiată a acestor măsuri, s-a simţit un avînt puternic şi în aplicarea regulilor agrotehnice şi în întrecere, şi disciplina de muncă. A fost înfiinţat obiceiul ca în fiecare seară brigadierii să treacă pe la fiecare cooperator pentru a-i aminti de sarcinile ce-i revin pentru ziua următoare şi să-i poftească să iasă la muncă. Cooperatorii singuri au început să se întreacă pentru a ieşi mai devreme la cîmp şi să îngrijească mai bine de culturi. Participanţii la cercurile agrotehnice s-au apucat să studieze cu străduinţă agro-complexul din martie al acad. sovietic Vinogradov pentru grăbirea coacerii roşiilor prin călirea răsadului de legume şi prin scoaterea lui timpurie în aer liber. Măsuri noi agrotehnice ca folosirea ghivecelor nutritive, polenizarea artificială a viţei de vie din soiul „ceaus" şi tăierea viilor după metoda Guveau, au început să fie aplicate pe scară largă. Cooperatorii au început să asculte tot mai atent recomandările agronomului şi să le aplice.

Drept urmare, tot mai multe gospodării agricole cooperative de muncă au început să producă legumele cele mai timpurii, care sînt achiziţionate pentru export la preţurile cele mai mari. Aşa cum am mai arătat, şi celelalte cooperative iau exemplu de la cooperativa din Pârvenet şi se străduiesc să aplice cît mai bine principiul cointeresării materiale pentru a dobîndi succese şi mai însemnate în lupta pentru o producţie sporită, de calitate şi aducătoare de însemnate venituri.

Din U. R. S. S.

Succesele Institutului de viticultură „Magaraci"

In viile experimentale de pe ţărmul sudic al Crimeei au intrat în perioada de rodire noile varietăţi de viţă de vie obţinute de selecţionerii sovietici. Acestora nu li s-a dat încă o denumire, ci sînt deocamdată indicate prin numere. Noile varietăţi de struguri de masă sînt cele mai productive şi mai precoce şi, după cum a arătat degustarea, sînt excelente în ce priveşte calităţile lor gustative. Cultivarea lor va permite să se obţină aproape cu două săptămîni mai devreme struguri proaspeţi.

Viile experimentale sînt cultivate de Institutul unional de cercetări ştiinţifice în domeniul viticulturii şi vinificaţiei „Magaraci". Aici există cea mai veche şi mai completă colecţie de viţă de vie din ţară, care numără aproximativ 800 de varietăţi. Institutul „Magaraci" are filiale în R.S.S. Moldovenească, Transcaucazia, Asia Centrală, la Moscova şi o reţea de puncte de sprijin în toate regiunile viticole mai importante. Sintetizînd experienţa colhozurilor şi sovhozurilor fruntaşe, cercetătorii institutului recomandă pentru diferitele regiuni o anumită agrotehnică de cultivare a viţei de vie, construiesc noi maşini pentru mecanizarea lucrărilor de plantaţii, inclusiv şi de pe acelea situate pe pantele munţilor. Ei au elaborat de asemenea tehnologia producerii unor varietăţi de vinuri — muscat alb, roz, negru, pinot-gris, vin din sortul madere şi porto-olul. Anul trecut vinurile muscat produse la „Magaraci", au fost distinse cu medalii de aur şi argint ale expoziţiei internaţionale de vinuri care a avut loc în Iugoslavia.

Rectificare

In nr. 257 din 21 octombrie al ziarului nostru, în informaţia „A opta conferinţă internaţională în problema protecţiei plantelor", dintr-o confuzie, componenţa delegaţiei R.P.R. la această conferinţă a fost redată în mod greşit. La această conferinţă, delegaţia R.P.R. a fost formată din: prof. Răduleşcu Eugen, membru corespondent al Academiei R.P.R., conducătorul delegaţiei, prof. dr. Manolache Constantin, şeful secţiunii de entomologie din I.C.A.R., ing. Paulian Florea, directorul Direcţiei protecţiei plantelor din Ministerul Agriculturii şi ing. Ioniţă Mihai din Direcţia protecţiei plantelor.

Delegaţia amintită în informaţia noastră a întreprins recent o vizită de studiu de 20 de zile privind aceleaşi probleme la institutele de cercetări din Moscova şi Leningrad.

Tratativele sovieto-japoneze

Ieri au început la Moscova tratativele sovieto-japoneze. Spre deosebire de tratativele purtate anul trecut, care s-au desfăşurat întîi la nivelul ambasadorilor iar apoi la nivelul miniştrilor Afacerilor Externe, tratativele care au început luni se vor desfăşura la cel mai înalt nivel, la ele participînd delegaţii guvernamentale ale celor două ţări. După cum se ştie, delegaţia guvernamentală japoneză care a sosit vineri după amiază la Moscova, este condusă de primul ministru japonez Ichiro Hatoyama.

Tratativele începute la Moscova au drept scop normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Japonia, care formal juridic se află încă în stare de război. De această situaţie anormală care dăinuie şi azi — deşi de la încetarea operaţiunilor militare au trecut 11 ani — nu-i vinovată partea sovietică. Uniunea Sovietică s-a declarat de mult de acord să se pună capăt acestei stări nefireşti de lucruri, şi să fie restabilite relaţiile normale între cele două ţări vecine.

Dorinţa sinceră a Uniunii Sovietice de a trăi în pace şi prietenie cu Japonia, care corespunde năzuinţelor şi intereselor popoarelor celor două ţări, nu se poate spune că n-a găsit un ecou favorabil în rîndul opiniei publice japoneze. Dorinţei de normalizare a relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Japonia pe care a manifestat-o poporul japonez i s-au opus însă manevrele reacţiunii japoneze, care nu s-a sfiit să facă jocul politicii cercurilor imperialiste americane. Reacţiunea japoneză a exercitat puternice presiuni asupra guvernului Hatoyama, cu scopul de a împiedica normalizarea relaţiilor sovieto-japoneze. Dorinţa poporului japonez de a normaliza relaţiile cu popoarele Uniunii Sovietice s-a dovedit a fi însă un factor mai puternic decît toate uneltirile reacţiunii interne şi străine. De acest factor guvernul japonez n-a putut să nu ţină seama mai ales dacă avea în vedere tendinţa de destindere care se manifestă tot mai accentuat în viaţa internaţională. Interesele Japoniei au arătat tot mai clar că această ţară nu poate rămîne izolată artificial de vecinii săi, Uniunea Sovietică şi China Populară, fără riscul de a deveni o anexă a politicii S.U.A.

Condiţii pentru ca actualele tratative să fie încheiate cu succes sînt create. In afară de înţelegerea deosebită pe care guvernul sovietic a manifestat-o şi o manifestă faţă de poziţia japoneză, o serie de aspecte ale problemei normalizării relaţiilor sovieto-japoneze au fost deja clarificate de tratativele purtate anterior. In plus lărgirea contactelor dintre cele două ţări realizată în ultimul timp, a adus şi ea fără îndoială o contribuţie la netezirea drumului actualelor tratative. Nu rămîne decît ca delegaţia guvernamentală japoneză să răspundă la înţelegerea şi dorinţa pe care guvernul sovietic a manifestat-o pentru normalizarea relaţiilor cu Japonia

Omenirea ar saluta fără îndoială un succes al actualelor tratative de la Moscova, ca pe un act de seamă ce ar contribui la consolidarea păcii în lume şi la dezvoltarea bunelor relaţii internaţionale.

O mare victorie a agriculturii sovietice

Kazahstanul a predat statului 1,34 miliarde puduri de cereale

„Pravda" a publicat telegrama de felicitare a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a guvernului sovietic adresată colhoznicilor, muncitorilor din S.M.T.-uri şi sovhozuri, specialiştilor din agricultură cu ocazia marelui succes obţinut în cadrul întrecerii socialiste. Sovhozurile, S.M.T.-urile şi colhozurile Kazahstanului au îndeplinit, înainte de termen, la 10 octombrie a.c., angajamentele socialiste luate faţă de patrie. Ele au livrat statului un miliard 340 milioane puduri de cereale. Prevederile planului de stat au fost depăşite cu 402 milioane puduri. Cantitatea cerealelor predate anul acesta întrece totalul livrărilor Kazahstanului în ultimii 11 ani care au precedat opera de valorificare a pămînturilor înţelenite.

La obţinerea acestui mare succes au contribuit peste 600.000 de tineri patrioţi, — mecanizatori, constructori, specialişti în agricultură, care, la chemarea partidului, au plecat în Kazahstan, unde au valorificat aproape 20 milioane ha pămînturi virgine şi înţelenite.

„Cruciatul"

Intr-o conferinţă ţinută recent la Institutul Militar Regal, mareşalul englez Montgomery a ţinut să se erijeze din nou în corifeu al aţîţării la război. El proclama în cuvîntarea sa necesitatea unei „cruciade" anticomuniste.

Să fi uitat oare mareşalul englez de opinia publică mondială, care se pronunţă cu tot mai multă hotărîre în apărarea păcii şi securităţii în lume?

Consiliul de Securitate şi-a încheiat dezbaterile în problema Suezului

După şedinţele închise desfăşurate în cursul săptămînii trecute şi după tratativele directe purtate de miniştrii Afacerilor Externe ai Egiptului, Angliei şi Franţei, Secretariatul O.N.U. a dat publicităţii un comunicat care anunţă că s-a realizat un acord cu privire la următoarele şase principii care trebuie să corespundă oricărei rezolvări a problemei Canalului de Suez. Iată care sînt aceste principii: 1). Trebuie asigurată navigaţia liberă şi deschisă pe canal fără discriminări făţişe sau camuflate; 2). Suveranitatea Egiptului trebuie să fie respectată; 3). Funcţionarea canalului va fi pusă la adăpost de activitatea politică a oricărei ţări; 4). Metodele de stabilire a taxelor şi a altor plăţi vor fi stabilite printr-un acord între Egipt şi ţările care folosesc canalul; 5). O parte echitabilă a sumelor vărsate va fi folosită în scopul dezvoltării canalului; 6). In caz de litigiu problemele nerezolvate între Compania Canalului de Suez şi guvernul egiptean trebuie rezolvate printr-un arbitraj.

Realizarea acestui acord a constituit desigur un fapt pozitiv care a arătat pe de o parte eficacitatea tratativelor, iar pe de altă parte a spulberat afirmaţiile tendenţioase ale puterilor apusene că Egiptul n-ar accepta să poarte tratative în problema Suezului. Dar acordul realizat, aşa cum s-a văzut mai tîrziu în şedinţa publică din seara zilei de 13 octombrie, n-a însemnat că Franţa şi Anglia au renunţat la rezoluţia lor anterioară şi la încercările de a impune Egiptului „controlul internaţional" asupra Canalului de Suez. In această şedinţă reprezentanţii Angliei şi Franţei au prezentat un nou proiect de rezoluţie care în prima parte cuprindea cele şase principii asupra cărora se căzuse de acord cu Egiptul, dar care în partea a doua se încerca să impună Egiptului prevederile conferinţei de la Londra, aşa numita „platformă a celor 18 state". Este ştiut că această „platformă" ce urmăreşte să lipsească Egiptul de dreptul de a administra Canalul de Suez, a fost respinsă categoric şi definitiv de guvernul egiptean.

Impotriva acestei a doua părţi a noului proiect de rezoluţie anglo-francez s-a ridicat cu hotărîre în şedinţa publică din seara zilei de 13 octombrie atît reprezentantul Egiptului cît şi miniştrii de externe sovietic şi iugoslav. Ministrul de externe iugoslav a propus un proiect propriu de rezoluţie în care pe lîngă cele şase principii ale reglementării problemei Suezului asupra cărora s-a căzut de acord este cuprinsă recomandarea de a se continua tratativele şi rugămintea adresată secretarului general al O.N.U. ca în caz de nevoie să sprijine tratativele în stadiile următoare. Proiectul iugoslav conţinea de asemenea chemarea adresată tuturor părţilor interesate „de a se abţine de la orice măsuri, care pot pune în primejdie aceste tratative".

Reprezentanţii Angliei şi Franţei în cuvîntul lor au arătat că nu renunţă de fapt la principiile, inacceptabile de altfel pentru Egipt, cuprinse în vechiul proiect de rezoluţie prezentat. Secretarul de stat american Dulles a susţinut şi el partea a doua a noului proiect de rezoluţie anglo-francez.

După încheierea discuţiilor noul proiect anglo-francez a fost pus la vot. Pentru prima parte care cuprinde cele şase principii asupra cărora s-a căzut de acord cu Egiptul s-a votat în unanimitate. Pentru partea a doua au votat nouă membri permanenţi ai Consiliului de Securitate iar împotrivă doi membri, U.R.S.S. şi Iugoslavia. Intrucît pentru o hotărîre a Consiliului de Securitate este necesar votul unanim al tuturor membrilor permanenţi, această parte a rezoluţiei a fost respinsă. Cu aceasta discutarea problemei Canalului de Suez în Consiliul de Securitate a luat sfîrşit.

Ştiri agricole de peste hotare

- Presa japoneză publică noi amănunte despre rechiziţionarea de pămînturi efectuată de autorităţile militare americane pe insulele japoneze Okinawa. Din aceste informaţii, reiese că trupele americane de ocupaţie au confiscat pînă în prezent 50.000 din cele 72.000 de gospodării ţărăneşti existente pe aceste insule.
- Marile inundaţii care au avut loc în statul Bengalul de Vest (Republica India) au pricinuit populaţiei pierderi uriaşe. In urma inundaţiilor, au avut de suferit 9.000 de sate. Peste 1.000.000 de oameni au rămas fără adăpost.
- Delegaţia Uniunii Cooperativelor din India, care se află în prezent în regiunea Kustanai din U.R.S.S., a vizitat sovhozul cerealier „Moscova" şi colhozul „Hrusciov", create pe pămînturile desţelenite.
- La Moscova se desfăşoară în prezent lucrările celei de a 10-a conferinţe sovieto-iraniană privind carantina şi protecţia plantelor împotriva dăunătorilor şi a bolilor.
- De curînd, au avut loc la Skoplie (R.P.F. Iugoslavia) lucrările adunării Asociaţiei specialiştilor în cultura tutunului din Iugoslavia. La această adunare s-au discutat principalele probleme ale cultivării şi prelucrării tutunului.
- In Republica Cehoslovacă s-au obţinut succese de seamă în mecanizarea agriculturii. Pe ogoarele ţării lucrează în prezent aproape 35.000 de tractoare. Peste 2.000 de cooperative agricole unice au construit noi grajduri utilate cu instalaţii mecanizate pentru pregătirea furajelor şi pentru transportul bălegarului din interiorul grajdurilor.
- Cel de al doilea plan cincinal al R.P. Ungare prevede o creştere însemnată a producţiei agricole. Astfel la sfîrşitul planului cincinal (1960), recolta de porumb din R.P. Ungară va fi de 4,1 milioane de tone, faţă de 2,9 milioane de tone, cît este în prezent.

S.U.A. în plină campanie electorală

La 6 noiembrie, vor avea loc în S.U.A. alegeri, în care din nou se vor înfrunta cele două partide care-şi dispută de mulţi ani puterea, partidele „republican" şi „democrat". Potrivit normelor electorale existente în S.U.A. urmează să fie aleşi preşedintele şi vicepreşedintele, deputaţii pentru Camera reprezentanţilor (435) şi o treime din membrii Senatului (35). După cum se ştie, din partea partidului „republican" candidează la postul de preşedinte D. Eisenhower, iar la cel de vicepreşedinte, R. Nixon. Din partea partidului „democrat", candidează la postul de preşedinte A. Stevenson, iar la cel de vicepreşedinte, E. Kefauver.

Campania electorală (care, după aprecierile unui ziar belgian, va costa 200.000.000 dolari) este în plină desfăşurare. Atît „măgarul", simbolul partidului democrat, cît şi „elefantul", simbolul partidului republican apar în tot mai multe locuri, începînd cu reclamele pentru diversele produse şi terminînd cu decorul dominant al întrunirilor electorale. Fiecare din cele două partide încearcă cu mijloace propagandistice ingenioase şi ţipătoare să-l convingă pe alegătorul american de fericirea ce-l aşteaptă dacă va vota pentru candidaţii lor.

Din fotografiile pe care le publicăm, cititorii noştri pot să-şi dea seama cît de cît de caracterul şi proporţiile „reclamei electorale" desfăşurate atît de republicani, cît şi de democraţi.

SFATUL GOSPODINEI

Găluşti cu prune

Fierbem în coajă un kg de cartofi, pe care-i curăţăm şi-i dăm prin maşina de tocat cînd sînt încă fierbinţi. Le adăugăm apoi o lingură de grăsime (untură, unt sau untdelemn), puţină sare şi-i frămîntăm bine cu un sfert de kilogram de făină. Presărăm pe scîndura de tăiţei puţină făină (făina prea multă întăreşte găluştile) şi luăm din aluat cîte o bucată, pe care o facem sul. (Intre timp, restul aluatului e bine să-l ţinem acoperit cu un vas cald). Tăiem din sul bucăţele, în care îmbrăcăm prune întregi, formînd găluşti. Punem din timp la fiert o cratiţă mare cu apă şi cînd aceasta clocoteşte, dăm drumul găluştilor, lăsîndu-le să fiarbă vreo 10 minute (cînd sînt fierte, găluştile se ridică deasupra), iar apoi le scoatem cu lingura de spumă şi le tăvălim în pesmet prăjit. La masă, se presară cu zahăr. Se servesc calde, îndată ce au fiert.

O marmeladă fină şi economică

Cantităţi: 4 kg de prune şi 1/2 kg de zahăr. Curăţăm prunele de coajă, scoatem sîmburii şi le punem cu 1/2 kg de zahăr (fără apă) într-un vas, unde le lăsăm să stea 10-12 ore, timp în care ele lasă un sirop. După aceea, punem vasul pe foc şi-l lăsăm să fiarbă 2-3 ore timp în care amestecăm mereu cu o lopăţică sau lingură, ca să nu se prindă prunele pe fundul vasului. Cînd compoziţia este legată ca o dulceaţă, se ia de pe foc şi se pune în borcane, pe care le legăm apoi cu celofan sau hîrtie pergament.

De toate

Cu ce să umplem saltelele. Cel mai bun şi mai ieftin material pentru umplutul saltelelor, care se află la îndemîna oricărei gospodine de la ţară, sînt foile de porumb. Acestea sînt mult mai practice decît paiele şi pentru că nu fac praf, şi pentru că nu se turtesc. Foile de porumb se rup în şuviţe, pentru că în acest fel ele devin mai moi şi se aşează mai bine în saltele.

Spălarea mobilelor vopsite

Mobilele vopsite se curăţă bine cu leşie de tărîţe de grîu, care nu ia vopseaua şi nici nu-i schimbă nuanţa.

Leşia de tărîţe se obţine fierbînd un sfert de kilogram de tărîţe în 3-4 kg de apă şi lăsînd apa să se limpezească. Se strecoară şi se foloseşte înainte de a se răci. După o oră-două, cînd mobila este uscată, o lustruim cu o cîrpă de lînă uscată.

SMARANDIŢA

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"